

[1977 ஜூலை 8]

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் திரு. பக்ருதீன் அலி அகமது, தமிழக முன்னாள் தற்காலிக ஆளுநர் திரு. பி. சந்திரா ரெட்டி, முன்னாள் மேலவைத் தலைவர் திரு. எம். இரத்தினசாமி, மேலவை உறுப்பினர் திரு. ஜி. என். இராஜா, முன்னாள் மேலவை உறுப்பினர் டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார், தமிழக சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் ஆகியோர் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் :—மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே, சென்ற கூட்டத்தொடர் முடிந்த பிறகு கீழ்க் கண்ட பெரியவர்கள் இயற்கையெய்தினர் என்ற செய்தியை ஆழ்ந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(1) திரு. பக்ருதீன் அலி அகமது, இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர், (2) திரு. பி. சந்திரா ரெட்டி, தமிழக முன்னாள் தற்காலிக ஆளுநர், (3) திரு. எம். இரத்தினசாமி, முன்னாள் மேலவைத் தலைவர், (4) திரு. ஜி. என். இராஜா, மேலவை உறுப்பினர், (5) டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார், முன்னாள் மேலவை உறுப்பினர், (6) திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், தமிழக சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்.

மாண்புமிகு மேலவை முன்னவர் அவர்களை இரங்கல் தீர்மானங்களை முன் மொழியும்படி வேண்டுகிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது :—மதிப்பிற்குரிய மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட இரங்கல் தீர்மானங்களை முன்மொழிகிறேன் :—

“நாட்டுப் பற்றுக்கும், சமயப் பொறைக்கும், தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கும் எடுத்துக் காட்டாக விளங்கியவரும் மக்கள் நலனுக்காக தன்னுடைய வாழ்நாளை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவருமான இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் திரு. பக்ருதீன் அலி அகமது அவர்கள் 1977-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 11-ம் நாள் திடீரென இயற்கை எய்தியதைக் குறித்து இந்த அவை தனது ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது. அன்றாது குடும்பத்திற்கு இவ்வவை தனது ஆழ்ந்த இரங்கலையும், பரிவுணர்ச்சியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.”

“முன்னாள் தமிழக தற்காலிக ஆளுநர் திரு. பி. சந்திரா ரெட்டி அவர்கள் 1976-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 7-ம் நாள் இயற்கை எய்தியதைக் குறித்து இந்த அவை தனது ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. அன்றாது குடும்பத்திற்கு தனது ஆழ்ந்த இரங்கலையும், பரிவுணர்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.”

1977 ஜூலை 8]

[திரு. கே. இராஜா முகமது]

“சட்டமன்ற மேலவையில் 1921-ம் ஆண்டு முதல் 1925-ம் ஆண்டு வரை உறுப்பினராகவும் 1925-ம் ஆண்டு முதல் 1926-ம் ஆண்டு வரை தலைவராகவும் சட்டமன்ற இயல் அறிஞராகவும், கல்வித் துறை மேதையாகவும், விளங்கிய பேராசிரியர் எம். இரத்தினசாமி அவர்கள் 1977-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் முதல் நாள் இயற்கை எய்தியதைக் குறித்து இந்த அவை தனது ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது. அன்றாது குடும்பத்தினருக்குத் தனது ஆழ்ந்த இரங்கலையும் பரிவுணர்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.”

“இவ்வவையில் 1972-ம் ஆண்டு முதல் உறுப்பினராக இருந்த திரு. ஜி. என். இராஜா அவர்கள் 1976-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 7-ம் நாள் இயற்கை எய்தியதைக் குறித்து, இந்த அவை தனது ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. அன்றாது குடும்பத்தினருக்குத் தனது ஆழ்ந்த இரங்கலையும் பரிவுணர்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.”

“சட்டமன்ற மேலவையில் 1920-ம் ஆண்டு முதல் 1926-ம் ஆண்டு வரை உறுப்பினராகவும், நிர்வாகம், கல்வி மற்றும் தொழில் துறைகளில் ஈடு இணையற்று விளங்கியவருமான டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் 1976-ம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 17-ம் நாள் இயற்கை எய்தியதைக் குறித்து இந்த அவை தனது ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. அன்றாது குடும்பத்தினருக்கு இவ்வவை தனது ஆழ்ந்த இரங்கலையும், பரிவுணர்ச்சியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.”

“1962 முதல் 1976 வரை தமிழ் நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினராகவும் 1971 முதல் 1976 வரை பேரவை எதிர்க்கட்சித் தலைவராக விளங்கியவரும், கேரள தமிழ்ப் பகுதிகளை சென் மாநிலத்துடன் இணைக்கும் போராட்டத்தில் பெரும் பங்கு பெற்றவரும் சிறந்த தேச பக்தரும் காந்தியவாதியுமான திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் 1976-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 12-ம் நாள் விமான விபத்திற்குள்ளாகி இயற்கை எய்தியதைக் குறித்து இந்த அவை தனது ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. அன்றாது குடும்பத்திற்கு இவ்வவை தனது ஆழ்ந்த இரங்கலையும் பரிவுணர்ச்சியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.”

மதிப்பிற்குரிய மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய குடியரசின் தலைவராக விளங்கிய மதிப்பிற்குரிய திரு. பக்ருதீன் அலி அகமது அவர்கள் இயற்கை எய்தியதைக் குறித்து மன்ற உறுப்பினர்களுடனும், நாட்டு மக்களுடனும் நான் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தியத் திருநாட்டின் சமய ஐக்கியத்தின் சின்னமாகக் காலஞ்சென்ற குடியரசுத் தலைவர் திரு. பக்ருதீன் அலி அகமது அவர்கள் விளங்கினார்கள் என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். “Symbol of secularism” என்று

[திரு. கே. இராஜா முகமது] [1977 ஜூலை 8]

மேலை நாட்டு அறிஞர்கள் கூறினார்கள். இந்தியாவிலே உள்ள கல்வியாளர்கள் அவரைப்பற்றிச் சொல்கிறபொழுது, சமய உணர்வுகள் அவரிடம் இருந்தாலும் கூட, பிற சமயத்தாருடைய உணர்வுகளையும் மதித்து, தம்முடைய சமய உணர்வுதான் பெரிது என்று கருதாமல், நாட்டின் தேசிய நீரோட்டத்தில் தன்னை ஐக்கியப் படுத்திக்கொண்டு தியாகத்தின் சின்னமாக, எளிமையின் சின்னமாக, தன்னுடைய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்தவர்கள் திரு. பக்ருதீன் அலி அகமது அவர்கள் என்றார்கள்.

(பிற்பகல் 4-10).

அவர்கள் அஸ்ஸாம் மாநிலத்தின் நிதி அமைச்சராக இருந்த போது, முன்மாதிரியான திட்டங்களை உருவாக்கி, நாட்டினுடைய கவனத்திற்கு வராத மாநிலமாக இருந்த அஸ்ஸாம் மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் காரணமாக இருந்தார் என்பதை அரசியல் அறிஞர்கள் யாரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். நெருக்கடியான சூழ்நிலைகளிலும் கூட, தன்னுடைய உணர்வுகளுக்கு எந்தவிதமான நெருக்கடியையும் தராமல், மனச்சாட்சி, சத்தியம் இவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் தர வேண்டும் என்பதில் மகத்தான நம்பிக்கை கொண்டு, இந்த நாட்டில் வாழ்ந்த பெருமகனாக அவர்கள் இருந்தார்கள். அவருடைய மறைவு குறித்து இந்த நாடு, உலகம், நாட்டு நலனில் அக்கறை உள்ள அனைவரும் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அவர்களுடைய வருத்தத்தை வெளிப்படுத்தியிருப்பதை நாம் அறிவோம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்த மன்றத்தின் சார்பாக என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை, இரங்கலை அன்றாது குடும்பத்தினருக்கு, குறிப்பாக அவரது பிரிவால் வாடுகின்ற அவருடைய துணைவி மதிப்பிற்குரிய பேகம் அபீதா அவர்களுக்கு, நான் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் ஆளுநராகவும், அண் னுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தராகவும் பணியாற்றிய டாக்டர் சந்திரா ரெட்டி அவர்கள் பல்வேறு துறைகளில் ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் சிறந்த நிர்வாகியாக— பொறுப்புள்ள மேதையாக— எடுத்துக்காட்டான வாழ்க்கை நடத்தி வந்ததை நாம் அறிவோம். அவர் ஆந்திர மாநிலத்தின் கவர்னராக இருந்திருக்கிறார். தமிழ் நாட்டிலே ஆளுநராக இருந்திருக்கிறார். அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அவர் துணை வேந்தராக இருந்தபோதுதான், அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் சட்டத் துறையை விரிவு படுத்தி, சட்ட அறிவை மாணவர்கள் பெற்றாக வேண்டும் என்பதில் தெளிவான அக்கறை காட்டினார்கள். காரணம், சட்டம் படித்த பிறகு ஒரு மனிதன் முழுமை பெறுகிறான் என்ற உண்மையை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். “After studying law, a man becomes a full man” என்று சொல்வார்கள். சட்டத்திற்கு எந்த அளவிற்கு மரியாதை இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து

1977 ஜூலை 8] [திரு கே. இராஜா முகமது]

அவர் சட்டத்துறையை அங்கே விரிவு படுத்தி, எடுத்துக்காட்டான வளர்ச்சியைக் காட்டினார். மிகப் பெரிய பொறுப்புகளில் இருந்த போது கூட, நுட்பமான பிரச்சினைகளில் செயல்படுவதில் அக்கறை காட்டி செயல்பட்டு வந்தார்கள். அவருடைய மறைவு குறித்து என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை அன்றாது மறைவின் மூலம் வாடும் அவரது குடும்பத்தினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேராசிரியர் இரத்தினசாமி அவர்கள் நான் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் அரசியல் துறையைப் பாடமாக எடுத்துப் படித்த காரணத்தால், எங்களுக்குப் பெரிதும் வழிகாட்டியாக இருந்தார். நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அரசியல் சட்டத்தில் தத்துவத் துறை எந்த அளவிற்குப் பரிணமிக்க முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டிய ஒரு மாபெரும் அரசியல் நுட்ப அறிவாளர் அவர் என்பதை நாம் மறந்து விட முடியாது. அப்படிப்பட்ட பேராசிரியர் இரத்தினசாமி அவர்கள் பல்வேறு பொறுப்புகளில் அங்கம் வகித்து, குறிப்பாக நீதிக் கட்சியோடு தொடர்பு கொண்டு, அதற்குப் பிறகு சட்டமன்றங்களில் பங்கெடுத்துக் கொண்டு, நாட்டிலே உள்ள அத்தனை பிரச்சினைகளிலும் ஆர்வம் காட்டிச் செயல்பட்டு வந்ததை நாம் நினைத்துப் பார்க்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட நல்லவர், பேரறிவாளர் இன்று நம்மிடையே இல்லை என்பதை நினைக்கும்போது, நம்முடைய வருத்தத்தைத் தெரிவிக்க வார்த்தைகள் இல்லை என்பதை நாம் உணர்கின்றோம். இந்த நேரத்தில் அவரது பிரிவால் வாடும் அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு இந்த மன்றத்தின் சார்பில் என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அரசியல் உலகில் எடுத்துக் காட்டாக விளங்கிய ஒரு பெரியவர் என்பதை அத்தனை பேர்களும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். பொது வாழ்க்கையில் அதிகாரத்திற்கு வருவதில்கூட சிரமம் இருக்காது. அதிகாரத்திற்கு வந்த பிறகு, அதைக் காப்பாற்றுவதில், அதிகாரத்தின் சுழற்சியில் வீழ்ந்து போகாமல் சத்தியத்தை, நாணயத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில் ஒரு மனிதன் மகத்தான வெற்றி பெற முடியும் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக அவர்கள் இருந்தார்கள். எஸ்ஸைப் போராட்டம் நடந்தபோது, தமிழக உரிமைகளைப் பெற நியாயமான போராட்டம் என்பதை அவர் உணர்ந்து, அந்த நேரத்தில் தேசியவாதிகள் விடுத்த அறைகூவல்களை எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் நேரடியாக களத்தில், தேவிகுளம், பீர்மேடு போராட்டத்தில் அவர்கள் இறங்கினார்கள். பல்வேறு தேசிய இனங்களைக் கொண்டிருக்கிற இந்தியாவில் ஒவ்வொரு தேசிய இனத்தையும் காப்பாற்றவேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் விளங்கினார்கள். அவர் எப்படிப்பட்டவர் என்பது அந்தத் தொகுதியில் இருக்கிற மக்களுக்குத் தெரியும். தமிழகத்திற்கும் நன்கு தெரியும். அவர் தேசிய காங்கிரஸில் மிகப் பெரிய

[திரு கே. இராஜா முகமது]

[1977 ஜூலை 8]

பொறுப்புகளில் இருந்தபோதும் சரி, ஸ்தாபன காங்கிரஸில் இருந்தபோதும் சரி, நடைமுறைப் பிரச்சினைகளில் கட்சி மாச் சரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு, நாட்டு மக்களுடைய நன்மை, தேசிய ஒருமைப்பாடு, ஐக்கியம், சகோதரத்துவம் இவைகளில் அவர்கள் பெரிதும் அக்கறை செலுத்தி வந்தார்கள். இதைவிட மேலான அதிகாரத்திற்கான எந்த ஆசைக்கும் அவர் பலியாக வில்லை. எடுத்துக் காட்டான, உண்மையான அரசியல்வாதி யாக அவர்கள் வாழ்ந்து காட்டி மறைந்திருக்கிறார்கள். அவ ருடைய இழப்பு அரசியல் உலகத்திற்கு பெரும் இழப்பாகும். அவரது பிரிவால் வாடுகின்ற குடும்பத்திற்கு இந்த மன்றத்தின் சார்பில் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினராக, தமிழகச் சட்ட மன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, பெரியவர் திரு. ராஜு அவர்களைப் பற்றி இன்று நான் நினைத்துப் பார்க் கிறேன். திரு ராஜு அவர்கள் சுயமரியாதைக் கட்சியில், நீதிக் கட்சியில், திராவிடர் கழகத்தில், அண்ணா அவர்களுடைய தலைமை யில் விளங்கிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் பணியாற்றிய வர்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் தமிழர்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகளுக்காகப் போராடிய வர்கள். ஒரு முறை இலங்கைக்கு திரு. ராஜு அவர்கள் அனுப்பப் பட்டார்கள். அப்போது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் திரு. ராஜு அவர்கள் வாழ்த்தப்பட்டு, இலங்கைக்கு தமிழக மக்களின் சார்பில், தமிழகத் தலைவர்களில் ஒருவராகக் கருதப்பட்டு, அன் றைக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். அதெல்லாம் பழைய சம்ப வங்கள். அரசியல் சூழலியில் அவர்கள் தமிழக அரசியலில் வெளியே தெரியாமல் இருந்து, பிறகு ஓரளவு இந்தச் சபையின் மூலமாக அறிமுகம் ஆனார்கள். தொண்டுள்ளம் படைத்த அவருடன் நான் நேரடியாகப் பழகியிருக்கிறேன். அவர் கொஞ் சம் வேகமாகப் பேசியிருக்கலாம். இந்த மன்றத்தில் எப்படி அவர் பேசினார் என்பது எனக்குத் தெரியாது. நண்பர்களிடம் வெளிப்படையாக, திறந்த உள்ளத்தோடு பேச்சுக்கூடியவர் அவர். அப்படிப்பட்ட பெரியவர் இன்று நம்மிடையே இல்லை. அவரது பிரிவால் வாடும் குடும்பத்திற்கு இந்த மன்றத்தின் சார்பில் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தின் இரண்டு கண்களாக, இரட்டையர்கள் என்று கருதப்பட்ட டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார், டாக்டர் ராமசாமி முதலியார் ஆகியோரில் டாக்டர் ராமசாமி முதலியார் அவர்களும் இன்று நம்மை விட்டுப் பிரிந்திருக்கிறார்கள். தமிழ கத்திலே ஒரு கால கட்டத்தில் சுயமரியாதை, பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களை இந்த நாடு ஏற்றுக் கொள்ளாத நிலையில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை தன்னுடைய அனுபவ அறிவின் மூலமாக அறிவுலக மேதைகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்களில் டாக்டர் ராமசாமி முதலியார் அவர்களும் ஒருவர் ஆவார் என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்க்கிறோம். ஒரு முறை அண்ணா அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்டு, டாக்டர் ராமசாமி முதலியார் அவர்கள்

1977 ஜூலை 8] [திரு. கே. இராஜா முகமது]

சொன்னார்கள்: “Here I have heard a speech from a man who is very particular about having an inner conscience” என்று சொன்னார்கள். “உணர்வின் அடித்தளத்தில் திறந்த மனதோடு பேசக்கூடிய ஒரு மாபெரும் மனிதனை இங்கே நான் பார்க்கிகிறேன்” என்று அவர்கள் அன்றைக்கு அண்ணா அவர்களை அறிமுகம் செய்து வைத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு அண்ணா அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்டு, சிந்தனைகளைக் கேட்டு, அவர்களே அண்ணா அவர்களைத் தலைவராக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய வகையில் மிகப் பெரிய தலைவராக விளங்கினார்கள். இன்றும் நினைத்து புல்லரிப்பு அடையும் வகையில், அண்ணா சாலையில் நல்லொழுக்கத்தை நிலை நாட்டும் வகையில் இருக்கிற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய சிலையினை டாக்டர் ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் தான் திறந்து வைத்தார்கள் என்பதை இப்போதும் நினைத்துப் பார்க்க முடிகிறது. அந்த வகையில் பகுத்தறிவுக் குடும்பத்தோடு பெரும் தொடர்பு கொண்டு பல்வேறு நிறுவனங்களில் அவர்கள் பங்கு வகித்திருக்கிறார்கள். ஏந்தெந்த நிறுவனங்களை அவர் தொடங்கினார் என்று நாம் பட்டியல் போட்டுப் பார்த்தால், இந்த அவையன் கூட்டத்தினை இரவு 7 மணி வரை நடத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கும். அந்த அளவிற்கு உலக அரங்கில் பல்வேறு மன்றங்களில்—பல்வேறு துறைகளில் அவர் இந்தியாவின் பிரதிநிதியாக, ஆலோசகராக, “வார் கவுன்சில்” இருந்த போது அதன் ஆலோசகராக—பல்வேறு கட்டத்தில் பல்வேறு காலத்தில் அவர்கள் செயல் பட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு, தொழில் ரீதியாக இந்தியா புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில், ஒதுக்கப்பட்ட நிலையில் இருந்த போதுதான், டாக்டர் ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் இந்தியாவிலே மிகப் பெரிய ஒரு தொழில் புரட்சியை, மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினார்கள் என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்க்கிறோம். அவருடைய நுட்பமான அறிவு இந்தியாவிலே பல்வேறு தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கவும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும் பயன்பட்டிருக்கிறது. வெளியிலே ஏதோ தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கினார் என்று தான் நமக்குத் தெரியலாம். ஆனால் ஒரு நேரத்தில் டி.ஜி. சைக்கிள் தொழிற்சாலை உள்ள அந்தப் பகுதியில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களை வைத்துக் கொண்டு, டாக்டர் ராமசாமி முதலியார் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். “தொழில் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் நம்முடைய அணுகுமுறை தலைகீழாக இருக்கிறது. தொழில் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால், முதலாவதாக தொழிலாளர்களைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இரண்டாவதாக, தொழிற்சாலையைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்போதுதான் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும்” என்று சொன்னார். ஒருதொழில் அதிபராக இருந்த போது கூட, தொழிலாளர்களுக்கு மிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பேசினார். அந்த எண்ணங்களை எல்லாம் நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு மாமேதையாக அறிவுத்துறையில், அரசியல் துறையில், பொருளாதாரத்துறையில், சட்டத்துறையில் தொழில் துறையில் ஆகிய அத்தனை துறைகளிலும் எடுத்துக்

[திரு கே. இராஜா முகமது]

(1977 ஜூலை 8)

காட்டாக, இன்னும் சொல்லப்போனால் “ very few gems in India particularly in Tamil Nadu ” என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு மிகப் பெரிய விற்பன்னராக இருந்த டாக்டர் ராமசாமி முதலியார் அவர்களுடைய பிரிவால் வாடும் அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு என்னுடைய இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தத் தீர்மானங்களை நான் முன் மொழிகின்றேன்.

(பிற்பகல் 4-20)

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, அவை முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்த அனுதாபத் தீர்மானங்களை நான் வழிமொழிகின்றேன். முன்னவர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்தச் செய்திகளோடு நானும் என்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு, மேலும் சில கருத்துக்களை உங்கள் மூலம் இங்கே வைக்க விழைகின்றேன்.

இந்தியாவின் ஐந்தாவது குடியரசுத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்ற பெரியார் திரு. பகருதீன் அலி அகமது அவர்கள் ஒரு சிறந்த போராட்ட வீரர். இந்திய சுதந்திரத்திற்காக தன்னுடைய வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட பெரியார். 1931-ல் இங்கிலாந்திற்குச் சென்று பட்டம் பெற்றிருந்தாலும், பார்-அட்-லா பெற்று, அதன் காரணமாக அன்றைய ஆட்சியினர் பல பதவிகளை வழங்கிய போது அவைகளை மறுத்துவிட்டு, இந்திய விடுதலை, இந்திய சுதந்திரம், இந்திய நாட்டு ஜனநாயகம் இவைகளுக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டு, இடையறாமல் போராடி, சுதந்திரத்திற்கான அறிகுறிகள் 1938-இல் தோன்றிய காலத்தில் அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் அமைச்சர் பொறுப்பேயேற்று, 1941-இல் அந்த சுதந்திரத்திற்கு மீண்டும் ஆபத்து என்று வந்த போது வெளியேறி, 1947-க்குப் பின்னால் பல்வேறுபொறுப்புக்களையேற்று, இந்தியாவின் சுதந்திரத்தை உருவாக்கிய சிற்பிகளில் அவர் தலையானவர் என்பதை நாம் அறிவோம்.

அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் அமைச்சராகவும், தலைமை வழக்கறிஞராகவும், மத்திய அரசிலே அமைச்சராகவும், பல்வேறு பொறுப்புக்களிலே இருந்துவந்த அந்தப் பெரியார் மூன்றாண்டுகள் இந்தியாவின் குடியரசுத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று, இந்திய ஜனநாயகத்திலே ஒரு இருண்ட காலகட்டத்தில், ஜனநாயக வரலாற்றின் ஒரு இருள்குழி பகுதியில் பொறுப்பேற்றென்ற நிலையிலும், அதை அகற்றுகின்ற பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டதை இன்று வரலாறு கொஞ்சம் கொஞ்சம் வெளிக்காட்டி, பல உண்மைகள் வெளிவருவதை நாம் பார்க்கின்றோம்.

அப்பெரியார் சிறந்த விளையாட்டு வீரராகத் திகழ்ந்ததை நாம் அறிவோம். இறுதி நேரத்தில், மலேசியாவிலே, அவர் சென்றிருந்த நேரத்தில்கூட, காலையில் விளையாடிவிட்டு, மாலை யில் சிறிது நெஞ்சுவலி ஏற்பட்டு, மருத்துவர்கள் ஆலோசனைப் படி டெல்லி திரும்பினார். இறுதியில் மாரடைப்பிற்குப்

1977 ஜூலை 8]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்]

பவியானார். உள்ளத்தின் உள்ளே வெளிக்காட்டிக் கொள்ள முடியாத பல கருத்துக்களைத் தேக்கிவைத்துக் கொண்டு, அதைச் சொல்ல முடியாமலும், அதை விழுங்க முடியாமலும், தவிர்க்க முடியாத காரணத்தினால் அவைகளை உள்ளத்திலே அடக்கிக் கொண்ட பெரியவர்களைத் தழுவிக்கொள்ளும் ஒரு நோய் மாரடைப்பு. அந்த நோய் அவரைத் தழுவிக்கொண்டது. அதன் காரணமாகத் தான் அவர் பவியானார். அவர் சுதந்திரத்தில் கொண்டிருந்த பற்றுதல், ஜனநாயகத்தை உருவாக்குவதில், நிலைநாட்டுவதில் அவருடைய பற்றுதல், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைக் வெளிக்கொணர்வதில் அவர் காட்டிய ஆர்வம், ஜனநாயகத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு பல அமைப்புகளை ஏற்படுத்திட அவர்கொண்டதீவிரம் ஆகியவைகளை அவருடைய வரலாற்றோடு இணைத்துப் பார்க்கிற போது, இந்தியாவில் இருள்சூழ்ந்த ஜனநாயக வரலாற்றில் அவர் எத்தனை துன்பங்களை உள்ளத்தில் தேக்கியிருந்திருப்பார் என்பதும், அதற்காக எவ்வளவு கடுமையான முறையில் போராடியிருப்பார் என்பதும், ஜனநாயகத்தைக் காக்க எப்படிப் போராடியிருப்பார் என்பதும், அந்தப் போரிலே அவர் பவியானாரோ என்று சொல்கின்ற நிலையில் அவர் சாவைத் தழுவிவிட்டதும் சர்ச்சைக்கு உரியதல்ல என்றாலும், உண்மை வரலாறு வெளிப்படுத்திக் கொண்டேயிருக்கக் கூடியதாகும். அவருடைய இழப்பு ஈடுசெய்ய முடியாத ஒரு பேரிழப்பாகும். முன்னவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, சமய சமரசத்திற்குச் சின்னமாக அவர் திகழ்ந்தார். ஒற்றுமைக்கும், பண்புக்கும் எடுத்துக்காட்டாக அவர் விளங்கினார். அவர் கொண்ட அந்தக் கொள்கையை இந்த நாட்டில் நிலை நாட்டுவதன் மூலம்தான் அவருடைய இழப்பை ஓரளவு ஈடுகட்ட முடியும் என்று கூறி, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்ற நிலையிலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும் ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்து, அவர்களுடைய தீர்மானத்தினை நான் வழி மொழிகின்றேன்.

அடுத்து, இந்த மாநிலத்தின் தற்காலிக ஆளுநர் பொறுப்பிலிருந்தும், ஆந்திர மாநிலத்தின் தற்காலிக ஆளுநர் பொறுப்பிலிருந்தும், சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக இருந்தும், ஆந்திர மாநிலத்தின் உயர் நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக இருந்தும், பல சிறந்த பணிகளை ஆற்றி அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகத்தில் அறாண்டு காலம் துணைவேந்தராக இருந்து, முன்னவர் குறிப்பிட்டது போல சட்டத்துறை மாத்திரமல்லாமல், எல்லாத் துறைகளும் சீரும் சிறப்புமாக விளங்க, உழைத்த ஒரு உத்தமப் பெரியார்தான் டாக்டர் சந்திரா ரெட்டி அவர்கள். அவர்கள் குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மத்திய மாநில உறவு பற்றி அறிக்கை சமர்ப்பிக்க நியமித்த மூவர் குழுவில் ஒருவராகப் பொறுப்பேற்று, இந்தியாவிலே இன்று மத்திய மாநில உறவுகள் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்றும், மாநிலங்களில் பொறுப்பு ஏற்றிருக்கின்ற அரசுகள் எல்லாம், மாநிலங்கள் எல்லாம் அதிகாரங்கள் பற்றாமல் இருக்கின்றன என்றும்,

[திரு. என். சங்கரலிங்கம்]

[1977 ஜூலை 8]

மக்களுக்கு நாம் அளித்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற இன்னும் அதிகாரங்கள் தேவை என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது, அந்த அதிகார வரம்புகளை எவ்வாறு வரையறை செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று சீரும் சிறப்புமாகத் தந்த ஒரு அறிக்கையை இந்த மாநிலம் மட்டுமல்லாமல், எல்லா மாநில மக்களும் ஒரு வழிகாட்டியாக ஏற்றுக் கொள்கிற அளவுக்குப் பாடுபட்டார். அதுமட்டுமல்ல, அரசியல் துறைக்காக பல நூல்களை அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய மறைவு ஈடுசெய்து கொள்ள முடியாத ஒன்று. அவர்களுடைய மறைவிற்காக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற நிலையிலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும் எனது அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பேராசிரியர் இரத்தினசாமி அவர்கள் வெளிநாடு சென்று இங்கிவாந்து 'கேம்பிரிட்ஜ்' பல்கலைக்கழகத்திலே பயின்றவர்கள். தமிழகத்திலே இன்று பின்தங்கிய மக்கள் தலைநிமிர்ந்து, ஏனையோருக்கொப்ப வாழ முடியும் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டிய நீதிக் கட்சியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர்கள். நான்காண்டுகள் இங்கே உறுப்பினராக இருந்து அரிய தொண்டாற்றியவர்கள். ஓராண்டு மேலவைத் தலைவராக இருந்து, சென்னை நகரத்திலே இருக்கின்ற பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பேராசிரியராகவும் முதல்வராகவும் இருந்து, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆளுநராக துணைவேந்தராக இருந்து, ராஜ்ய சபையில் உறுப்பினராக இருந்து பல கருத்துக்களை வெளியிட்டு, பல அரசியல் தத்துவங்கள் அடங்கிய நூல்கள் எல்லாம் வெளியிட்ட பேரறிஞர் அவர்கள். பல்வேறு துறைகளிலும், சட்டத் துறையிலும் சான்றோராக விளங்கிய அந்தப் பெருந்தகை இன்று நம்மிடையே இல்லை. அவருடைய மறைவுக்காக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற நிலையிலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மறைந்த தேச பக்தர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுடைய மறைவினைப்பற்றிய தீர்மானமாகும். சட்டப் பேரவையிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்து அவர் பணிபுரிந்தவர். அவரோடு நான் நெருங்கி உறவாடியிருக்கிறேன். அவரும் நானும் தமிழகத்தின் எல்லைப்போரில் ஈடுபட்ட போர்வீரர்கள். குறிப்பாக மேலவைத் தலைவர் பதவியை இன்று அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கும் நம்முடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் அதனை நன்கு அறிவார்கள். எம்.ஏ., பி.எல். படித்து, சிறந்த வழக்கறிஞராக நாணயத்தின் மதிப்பு குறையாத அந்தக் காலத்திலேயே மாதம் ஒன்றுக்கு ஐந்தாயிரம் ரூபாய் சம்பாதிக்கக் கூடிய அளவிற்கு வக்கீல் தொழிலில் திறமை பெற்றிருந்த திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அதனை உதறித்தள்ளி விட்டு, கன்யாகுமரி மாவட்டம் தமிழகத்தோடு இணைய வேண்டும் என்ற போர் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து, அந்தப் போரில் குதித்து, தேவி குளத்தில் சிறைப்பட்டு, தாயகத்தோடு இணையவேண்டும் என்ற

1977 ஜூலை 8]

[திரு எம். சங்கரலிங்கம்]

கோரிக்கையை முன்வைத்து, திருவிதாங்கூர் சட்டசபைக்கு இரண்டு தேர்தல்களில் வெற்றி பெற்று, எதிர்த்துப் போட்டியிட்டவர் டெபாசித் இழக்கின்ற நிலைமையை உருவாக்கி, இன்று ஒரு ஐக்கிய தமிழகத்தினை உருவாக்கிய ஒப்பற்ற தலைவர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். கன்யாகுமரி மாவட்டம் நமது சென்னை நகரிலிருந்து ஐநாறு மைலுக்கு அப்பால் இருக்கின்ற பகுதி. அந்தப் பகுதியை சென்னையோடு தார்மீகத்தொடு இணைத்து, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு இங்கேயிருந்து பல நன்மைகளைச் செய்ய, சட்டமன்றப் பேரவையிலே இடையறாது போராடி, பலமுறை வெற்றி பெற்ற பெரியவர் ஆவார்கள் அவர்கள். கன்யாகுமரி மாவட்ட இணைப்புப் போராட்டத்தை காலஞ் சென்ற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நமது மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் ம.பொ.சி. அவர்களுடன் கலந்தாலோசித்து நடத்தி, தேவிகுளத்தில் போராட்டத்தைத் தொடங்க ஆணைபிறப்பித்த காலத்தில் அவர்கள் போராட்டத் தளபதியாக தேவிகுளத்தில் சிறைப்பட்டார்கள். அவர் விமான விபத்தில் திடீரென மறைந்துவிட்டார். சட்டமன்றப் பேரவையிலே இருமுறை தொடர்ந்து உறுப்பினராக இருந்து தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் அரசியலுக்கும் நாட்டிற்கும், தமிழ் நாட்டிற்கும், தமிழ் உயர்விற்கும் பாடுபட்ட பெரியார் அவர். அவருடைய இழப்பு தமிழகத்திற்குப் பெரும் இழப்பு, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு மறக்க முடியாத, திரும்பப் பெற முடியாத பேரிழப்பு. அந்த நிலையில் அவருடைய மறைவிற்காக நாம் அனுதாபத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி, அவர்கள் கண்ட கனவு நனவாவதற்கு—கன்யாகுமரி மாவட்டத்தை வளம் கொழிக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்படித்தான் அவருடைய ஆத்மா சாந்தியடையச் செய்யலாம், என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, முன்னவர் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை என் சார்பிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும் வழிமொழிகின்றேன்.

(பிற்பகல் 4-30)

இந்த அவையிலே வயது முதிர்ந்த பெரியவராக, நமக்கெல்லாம் அறிவுரைகள் தருகின்ற ஒரு சிறந்த தந்தையாக திரு. ஜி. என். ராஜு அவர்கள் 1972 முதல் இருந்தார்கள். நாங்களெல்லாம் அவரைக் கண்டு பணிந்து அறிவுரை பெற்றுச் செல்லுகின்ற வழிகாட்டியாக இருந்தார்கள். உண்மையை உளமறியச் சொல்லுவார்கள். இந்த அவையில் பேசும்போது கூட கிராம மக்களின் அவலக் குரலை எடுத்துச் சொல்லும் சிறந்த பெரியாராக பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். திரு. ஜி. என். ராஜு அவர்கள் முதன் முதலில் நீகிக் கட்சியிலே உறுப்பினராக இருந்து பிறகு திராவிடக் கழகத்திலே 1948 வரை உறுப்பினராக இருந்து அதற்குப்பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் தன்னுடைய பணியைத் தொடர்ந்தார்கள். 1938-லே இந்தப் போராட்டத்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம்] [1977 ஜூலை 8]

திலே சென்னையிலும், கோவையிலும் கலந்துகொண்டு சிறை சென்றவர்கள்; ஆறு திங்கள் சிறைக் கொடுமையை அனுபவித்தவர்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்திய விலைவாசி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு பல்வேறு துன்பங்களை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள். தமிழ் மக்கள், திராவிட மக்கள் உயர்வுக்கு உழைத்த பெரியவர் இன்று நம்மிடையே இல்லை. அவருடைய மறைவிற்காக அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்ற நிலையிலும் என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் 6 வருடங்கள் உறுப்பினராகவும், சென்னை மாநகராட்சி மேயராகவும் இருந்து மறைந்த மாமேதை டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் எங்கள் பகுதியோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர். சென்னையில் மேயராக இருந்தவர், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தோடு எப்படி நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர் என்றால், அவர் திருவிதாங்கூர் பல்லைக் கழகத்தில் துணை வேந்தராக இருந்தார்கள் என்பதுதான். அவர் பொறுப்பேற்ற முதல் ஆண்டு அவர் கையொப்பமிடப்பட்ட சான்றிதழைப் பெற்றவன் நான். அவர் கையாலே பட்டம் பெறும்பேறு பெற்றவன் நான். தமிழ் வளர்ச்சி தடைப்பட்டிருந்த அந்தக் காலத்தில், தமிழுக்கு ஊக்கம் கொடுப்பது தடைப்பட்ட காலத்தில், தென் திருவிதாங்கூர் இந்துக் கல்லூரியில் எம். ஏ. தமிழ் வகுப்பை அவரே தொடங்கி வைத்து, தமிழுக்கு ஊக்கம் கொடுத்து வளர்த்த பெரியாராவார்கள். அவருடைய நினைவு, என்னைப் பொறுத்தவரையில், பேராசிரியரிடத்தில் ஒரு மாணவனுக்கு உள்ள நிலைதான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முன்னவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், அவர் பெரும் பொறுப்புகளில் இருந்தவர்கள். 1931-34-ல் நடைபெற்ற வட்டமேஜை மாநாட்டில் இந்தியாவில் சமஷ்டி அரசு நடக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் வாதிட்டார்கள். காந்தியடிகள் இந்தியாவிற்குச் சுதந்திரம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள்; ஜனாதிபதி அவர்கள் பாகிஸ்தானுக்காக வாதிட்டபோது, வட்டமேஜை மாநாட்டில் “இந்தியா ஒரு பெரும்நாடு; பல தேசிய இனங்களைக் கொண்ட நாடு; எனவே சமஷ்டி அரசு அமைப்பு இருக்க வேண்டும்” என்று பெடரல் கான்ஸ்டிடியூஷன் கமிட்டியின் சார்பில் வாதிட்டு, இந்தியாவில் சமஷ்டி அரசுக்கு வித்திட்டவர்கள் டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் அவர்களாவார்கள். அதுவளர இன்னும் காலகட்டம் இருக்கிறது.

இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின்போது அவர்கள் ‘வாகமிட்டி’-யில் (யுத்தகால மந்திரிசபை) உறுப்பினராக இருந்தார்கள். இங்கிலாந்து யுத்தகால காபினெட்டில், அந்நாடு எங்கெங்கெல்லாம் ஆட்சி செய்ததோ அங்கேயெல்லாம் பிரதிநிதிகள் இருந்தார்கள். இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின்போது, இங்கிலாந்து காபினெட்டைக் கலைத்துவிட்டார்கள். அதற்குப் பதிலாக, ஒவ்வொரு நாட்டிலிருந்தும் ஒரு காபினெட் உறுப்பினரை எடுத்தார்கள். அந்த ‘வார் காபினெட்’-ல் 1939 முதல் 1943-ம்

1977 ஜூலை 8]

[திரு. எம். சங்கரவிங்கம்]

ஆண்டு வரை மெம்பராக டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் இருந்து, உலகப் பெரும் போரில் பங்காற்றினார்கள். அப்போது நடந்த போர் ஜனநாயகத்திற்கும் சர்வாதிகாரத்திற்கும் நடந்த போர். 1939-லே, உலக அரங்கிலே இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த நாடுகள் ஜனநாயகத்தை நிலைநாட்டுவதா, அல்லது ஜெர்மனி, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகள் சர்வாதிகாரத்தை உலக அரங்கில் நிலைநாட்டுவதா என்பதை முடிவு செய்ய போர் நடந்தது. அந்தப் போரில், இந்தியாவின் சார்பில் அவர் சென்று, ஜனநாயகத்திற்கு வெற்றி கிட்ட பாடுபட்ட ஒப்பற்ற தலைவராவார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்தியாவிலே பல தொழில் நுட்பங்களையும், கல்வி வளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியவர்கள். விஞ்ஞான அடிப்படையில் தொழில் வளர்ச்சி பெற வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். விஞ்ஞான தொழில்வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்றம் (Council of Scientific and Industrial Research.) என்று இப்போது இருக்கிறது. இதைத் தோற்றுவித்தவர் அவர்தான். அதன் முதல் தலைவராகவும் இருந்து, அதன் வளர்ச்சிக்கு நிதி பெற்று, அதை வளர்த்து, இந்தியாவைத் தொழில் வளர்ச்சிப் பாதையில் செலுத்தினார். அது அவருடைய முக்கியத் தொண்டுகளில் ஒன்றாகும். இதற்கும் மேலாக, எங்கள் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தராக இருந்து, இந்த நாட்டுக்கு ஆற்றிய பணிகள் பற்றி, முன்னவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், 7 மணிவரை மட்டுமல்ல, நாளைவரை கூடச் சொல்லலாம், அவர்கள் சொல்வதானால் 7 மணி; நான் சொல்வதானால் 10 மணி; எல்லோரும் சொன்னால் நாளை வரை சொல்லலாம். அவருடைய மறைவு ஈடு செய்ய முடியாதது. அவர் கண்ட சமஷ்டி அரசை நிலை நிறுத்துவதிலும், விஞ்ஞான ரீதியில் தொழில் துறையை வளர்ச்சி அடையச் செய்வதிலும்தான் அவருடைய இழப்பை ஈடுகட்ட முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையிலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலும் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்து, முன்னவரின் தீர்மானத்தை வழி மொழிந்து அமைகிறேன்.

திரு ஜி. சுவாமிநாதன்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே இந்திய நாடு கண்ட மிகப் பெரிய தலைவர்களின் மறைவு குறித்து, இன்றைய தினம் முன்மொழியப்பட்ட அனுதாபத் தீர்மானங்களின் மூலம் நாம் நம்முடைய இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். மறைந்த நம் குடியரசுத் தலைவர் திரு. பக்ருதீன் அலி அகமது அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 40 ஆண்டுக்காலம் நம்முடைய நாட்டின் அரசியலோடு பின்னிப் பிணைந்து வாழ்க்கை நடத்தியவர்களாவார்கள். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், முன்னவர் அவர்களும் சொன்னதுபோல், திரு. இரத்தினசாமி அவர்கள் 92 வயதில் மறைந்தார்கள். 92 வயதில் மறைந்தார்கள் என்றால், கிட்டத்தட்ட 60 ஆண்டுகாலம் இந்த நாட்டு மக்களோடு பின்னிப் பிணைந்து அவர்கள் வாழ்க்கை இருந்தது. அதோடு, மதிப்பிற்குரிய பெரியவர், டாக்டர் இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் மறைந்தபோது, அவருக்கு 89 வயது. கிட்டத்தட்ட

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1977, ஜூலை 8]

60 ஆண்டுக் காலம்—என்னுடைய தந்தையார் சிறு பிள்ளையாக இருந்தது முதல், நான் அரசியலிலே ஈடுபடுகிற காலம்வரை—அவருடைய வாழ்க்கை இந்நாட்டு நலனோடு பின்னிப் பிணைந்திருந்தது. இது நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் தெரிந்ததாகும். அவர் இறந்த பிறகு, அநேகமாக எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் பத்தி பத்தியாக எழுதினார்கள். கிட்டத்தட்ட 10 ஆண்டுக்காலம், 20 ஆண்டுக்காலம் அவருடைய முதுமைக் காலத்தில் நடந்ததைக் கூட பத்திரிகையில் எழுதி, அவற்றை நாம் படித்து நன்றாகப் புரிந்து வைத்திருக்கிறோம். நம்முடைய முன்னவர் அவர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் மிகச் சிறப்பான முறையிலே அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றினைச் சொன்னார்கள். அதற்கப்பால், அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்ல ஒன்றுமில்லை. இப்படிப்பட்ட பெரியவர்கள் இறந்து போகிறபோது, தெரிந்த வாழ்க்கை வரலாறு மட்டுமல்லாமல், பரிவு உணர்ச்சியைத் தெரிவிக்கிறபோது, ஆழ்ந்த அனுதாப உணர்ச்சியைப் பரிமாறிக்கொள்கிறோம் என்பது முக்கியமானதே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை; அதுதான் நம்முடைய முக்கியமான கடமை என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய உணர்ச்சிகளை மட்டும் ஒரிரு வார்த்தைகளில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முன்னர் குடியரசுத் தலைவர் திரு. பக்ருதீன் அலி அகமது அவர்களின் வாழ்க்கையைப் பார்க்கிறபோது, கிட்டத்தட்ட 40 ஆண்டுக்காலம் அவருடைய வாழ்க்கை நம்முடைய நாட்டின் அரசியலோடு பின்னிப் பிணைந்திருக்கிறது. சுதந்திர காலத்தில் வாழ்ந்த எந்தத் தலைவரது வாழ்க்கையைப் பார்த்தாலும், கிட்டத்தட்ட 40 ஆண்டு வாழ்க்கையைப் பார்த்தால், சிறு பிள்ளைப் பிராயத்திலே பள்ளிக்குச் சென்று, பின்னர் கல்லூரிக்குச் சென்று, வழக்கறிஞராகவோ, டாக்டராகவோ தொழில் செய்து, பின்னர் அதனை உதறித் தள்ளியதைப் பார்க்கிறோம். மறைந்த திரு. பக்ருதீன் அலி அகமது அல்லது மறைந்த பண்டிட் நேரு அல்லது அதற்கு முன்னர் மறைந்த யாருடைய வாழ்க்கையாக இருந்தாலும் அதனை எடுத்துப் பார்த்தால், 40 ஆண்டுக்கால வாழ்க்கை அப்படித்தான் அமையும்.

(பிற்பகல் 4-40)

அப்படி அமைகிறபோது 1936-லே அமைச்சர் அவையிலே இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தது. அதற்கப்பால் சிறைக்கூடம் சென்றார். பிறகு 4½ ஆண்டுக் காலம் அமைச்சராக இருந்தார். பிறகு ஓர் அரை ஆண்டுக் காலம் சிறைக்குப் போகிறார். மறுபடியும் அமைச்சர் ஆகிறார். கிட்டத்தட்ட 16 ஆண்டுக் காலம் அமைச்சராக இருந்தார். கடைசியாக இந்த நாட்டினுடைய குடியரசுத் தலைவராக ஆகிறார். அரசியலில் பங்கேற்றவர்களில் சிலர் அமைச்சர் ஆகிறார்கள்; சிலர் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஆகிறார்கள். ஆனால் ஒரு சிலரே நாட்டினுடைய குடியரசுத் தலைவராக ஆகிறார்களென்பது பலபேருடைய வாழ்க்கையைப் பார்க்கும்போது நாம் அறியும் ஒன்றாகும். ஜனாதிபதி திரு. பக்ருதீன் அலி அகமது அவர்களின் வாழ்க்கையில் உள்ள அசாதாரண

1977 ஜூலை 8]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

நிகழ்ச்சி என்ன என்று பார்த்தேன். இஸ்லாமிய மதத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு பேர்கள் இந்த நாட்டினுடைய குடியரசுத் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு பேர்களும் அந்தப் பதவியிலே 5 ஆண்டுக் காலம் முழுவதும் இருக்க இயலாத நிலையில் இயற்கை எய்திவிட்டனர். இவருக்கு முன்னர் இருந்த ஜனாதிபதி திரு. ஜாகிர் உசேன் அவர்கள் 2½ ஆண்டுக் காலம் குடியரசுத் தலைவராக இருந்து இவரைப் போன்றே நோய்வாய்ப்பட்டு மரணம் அடைந்தார்.

மறைந்த ஜனாதிபதி அவர்களின் வாழ்க்கையைப் பார்க்கின்ற போது, அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் அமைச்சராக இருந்தபோதே, கிராம மக்களுக்கு, மிகவும் கஷ்டப்படுகின்ற மக்களுக்கு, பிற்பட்ட நிலையிலே இருப்பவர்களுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம்தான் முக்கியமானதாக அவருக்கு இருந்தது. கடந்த காலத்திலே அவர் சட்ட மன்றத்திலே பேசுகிறபோது கிராம மக்கள்பற்றி எடுத்துச் சொல்லுவார். கிராமப்புற மக்கள், சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்க்கை நிலை உயர வேண்டும், இந்த நாட்டிலுள்ள கிராம மக்களுடைய முன்னேற்றம் முக்கியமானது என்ற கொள்கையுடையவராக அவர் இருந்தார். இந்த நல்ல கொள்கைக்காக சட்ட மன்றத்திலே நல்ல தீர்மானங்களை எல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களிலே இருப்பவர்கள் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் உடையவராக அவர்கள் இருந்தார்கள். அந்த மாதிரியான எண்ணம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக, அவர் 1968-லேயே கிராமப்புறங்களில் எல்லாம் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்தார்கள். மிகவும் பெரியவர்களாக இருந்து அரசியலில் இருப்பவர்கள் அவர்களுடைய முழு நேரத்தையும் அரசியலுக்கே அர்ப்பணித்துக்கொள்வதையும் நாம் பார்க்கிறோம். அமைச்சர்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள் காலையிலிருந்து மாலை வரைதான் என்று இல்லாமல் இரவு நெடுநேரம் வரையிலே கூட அரசினுடைய பணிகளைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அரசியல்வாதியாக ஆரம்ப காலத்தில் மட்டுமல்லாமல், கடைசிகாலத்திலேயும் சிறந்து வளங்கினார்கள். அரசியல்வாதியாக இருந்த போதிலும் சரி, தலைவர் பதவியில் இருந்த போதிலும் சரி, அவர்கள் ஸ்னையாட்டுக்களிலே மிகவும் விரும்பி பங்கெடுத்துக் கொள்வார்கள். அவைகளில் அவர் பெரும் பங்கு கொண்டார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது, அவருக்கு அவைகளில் உள்ள ஈடுபாடுதான் அதற்குக் காரணம். அதன் காரணமாகத்தான் நாட்டிலே நடக்கும் கிரிக்கெட், டென்னிஸ் போன்ற பல ஸ்னையாட்டுப் பந்தயங்களுக்கு வந்து பங்குகொண்டு பரிசுகள் 'கப்' கள் (பந்தயக் கோப்பைகள்) வழங்குவது மட்டுமல்ல, அவரே ஸ்னையாட்டுக்களில் சேர்ந்து விளையாடுவதிலும் பிரியம் வைத்திருந்தார்கள். தனிப்பட்ட ஒரு மனிதராக, நமக்கெல்லாம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருந்தார் என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். அவருடைய வாழ்க்கை மிகச் சிறந்த வாழ்க்கையாகும். முடிவாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசியலில் பெரும் பதங்கு வரக்கூடியவர்களில் ஒரு சிலர் தான் நிலைமைக்குத் தகுந்தபடி இருக்க முடியும். எந்த நிலைமையிலும் எல்லோருடைய மதிப்பை

[திரு ஜ. சுவாமிநாதன்]

1977 ஜூலை 8]

யும் அன்பையும் பெறக்கூடியவர்களாக இருக்கக் கூடியவர்கள் மிகச் சிலர்தான் இருக்க முடியும். நம்முடைய இந்திய நாட்டின் குடியரசுத் தலைவராக இருந்த அவர்கள் எல்லோருடைய நன் மதிப்பையும் பெற்றிருந்தார்கள் என்ற அளவிலே, அவருடைய மறைவிற்காக என் சார்பிலும் என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலும் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் பி. சந்திரா ரெட்டி அவர்களைப்பற்றி நம்முடைய மேலவை முன்னவர் அவர்களும், நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அதிக அளவு குறிப்பிட்டுப்பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடன் சேர்ந்து என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலையும் என் கட்சியின் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பெரியவர் திரு. இரத்தினசாமி அவர்களுடன் பழகும் வாய்ப்புப் பெற்றவனாக இருந்தேன், அவருடன் சுதந்திராக் கட்சியிலே இருந்த காரணத்தால். பல ஆண்டுகளாக திரு. இராஜாஜி, திரு. இரத்தினசாமி அவர்களிடம் மிகுந்த அன்பு வைத்திருந்தார்கள். எந்த முக்கியமான பிரச்சினையாக இருந்தாலும், திரு. இரத்தினசாமி அவர்களைக் கலந்து ஆலோசிக்கக் கூடிய அளவில் திரு. இராஜாஜி அவர்கள் இருந்தார்கள். அந்த முறையில் நாம் பார்க்கின்ற போது, அவர் எவ்வளவு தீர்க்கதரிசனமுடைய அரசியல்வாதியாக இருந்தார் என்பது தெரிகிறது. அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணை வேந்தராக இருந்தார்கள். நான் முதன் முதலாகக் கல்லூரியில் சேருகின்றபோது, அந்த இடத்திலே சேர்ந்து படிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. நெருங்கிப் பழகியவர்கள் என்ற முறையிலே அவருடைய மறைவிற்காகவும் என் சார்பிலும் என் கட்சியின் சார்பிலும் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுடன் பழகக் கூடிய வாய்ப்பு திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்களைப் போல் எனக்கும் இருந்தது. அரசியலிலும் வாழ்க்கையிலும் எந்த நிலைமையிலும் யாரிடத்திலும் மிகவும் அன்புடன் பழகக்கூடியவராக திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுடைய மறைவு சற்றும் எதிர்பாராததாகும். அவரை இழந்தது நமக்கெல்லாம் ஒரு பேரிழப்பாகும். என் சார்பிலும் என் கட்சியின் சார்பிலும் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. என். இராஜு அவர்கள் எல்லோருடைய நன் மதிப்பையும் அன்பையும் பெற்றவராக இருந்தார்கள். அவரைப் பொறுத்தவரையில், அவருடைய மனதிலே பட்டதைப் பட்டமாதிரி பேசுபவர்கள். தான் எண்ணியதை எண்ணியபடி பேச வேண்டும் என்ற அளவில் பேசுவார்கள். அதனால் அவர் எந்த லாபமும், அரசியலில் பெற்றவராக இருக்கவில்லை. அவர்களுடைய மறைவு குறித்து என் சார்பிலும் என் கட்சியின் சார்பிலும் எனது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 8]

[திரு ஜி. சுவாமிநாதன்]

பெரியவர் டாக்டர் ஏ. ராமசாமி முதலியார் அவர்களிடம் நெருங்கிப் பழகக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. இருந்தாலும் அவருடைய மைந்தன் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களுடைய நண்பன் என்ற முறையிலே, அவருடைய கடைசிக் காலத்திலே அவரைக் காணக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. மற்றபடி சொல்லவேண்டுமானால் டாக்டர் ஏ. ராமசாமி முதலியார் அவர்களுடைய வாழ்க்கை தமிழகத்தோடு பின்னிப் பிணைந்த வாழ்க்கையாகும். மிகச் சிறந்த பெரியவர் அவர்கள். அவர்களுடைய மறைவு குறித்து என்னுடைய சார்பிலும் என் கட்சியின் சார்பிலும் எனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னவர் மொழிந்த இந்தத் தீர்மானத்திலே ஜனதா கட்சியின் சார்பிலே பங்கு கொள்கிறேன். மறைந்த ஜனாதிபதி திரு. பக்ருதீன் அலி அகமது அவர்கள் நாட்டிற்குச் செத்த சேவைகளைப்பற்றி இதுவரையிலே கருத்துக்கள் சொன்னார்கள். ஜனாதிபதி திரு. பக்ருதீன் அலி அகமது போன்ற தேசியவாதிகள் அன்று நல்ல போராட்டங்கள் நடத்தியதன் காரணமாகத்தான், இன்று நாம் எல்லாம் இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் இது மாதிரி உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கின்றோம். அந்தக் காலத்திலே வெள்ளைக்காரர்களோடு போராடினோம். இந்தக் காலத்தில் இந்தியர்களிடமே போராடுகிறோம். இப்படி நடக்கின்ற போராட்டங்களிலே கலந்து கொள்கின்றவர்களில் ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் கைதாகியுள்ளார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் தியாகிகள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். தியாகிகள் லிஸ்டிலே அடுத்த நாள் பத்திரிகையிலே வருகிறதா என்றுகூட பார்க்கிறார்கள். நமது ஜனாதிபதி திரு. பக்ருதீன் அலி போன்றவர்கள் போராடிய காலத்திலே இந்த மாதிரியெல்லாம் கிடையாது. இந்த மாதிரி சுய ராஜ்யம் நமக்குக் கிடைக்கப்போகிறது என்று அவர்களுக்கெல்லாம் தெரியாது. எப்படியாவது இந்த நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அவர்கள் போராடினார்கள். வெள்ளைக்காரனாவது போகவாவது, ஏன் இப்படிப் போராடுவது, பைத்தியக்காரத்தனமாக இருக்கிறதே, சுதந்திரம் கிடைக்கப் போகிறதா என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே, மகாத்மா காந்தி அவர்களோடு முன் நின்று போராடியவர். ஒரு பெரிய அரசியல்வாதியாக, அறிவாளியாக இருந்தவர். அவர்கள் பட்ட கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அவர் ஒரு நூறு ஆயுசு காலம் வாழ்ந்து நமக்கெல்லாம் அவரது அறிவையும் ஆற்றலையும் அளித்திருக்கலாம். ஜனாதிபதி திரு. பக்ருதீன் அலி அகமது அவர்களுடைய ஆன்மா சாந்தியடைய வேண்டும். ஜனதா கட்சியின் சார்பில் நான் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4-50)

டாக்டர் சந்திரா ரெட்டி அவர்களைப் பற்றிக் கூறினார்கள். அவரைப் பற்றி எல்லோரும் நல்ல முறையில் கருத்து தெரிவித்துள்ளார்கள். அவர் இப்போதிருப்பதைப் போலில்லாமல் இந்த

[திரு ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1977 ஜூலை 8]

மாநிலம் பெரிய அளவில் இருந்தபோது வேலை செய்தவர்கள். அப்போது ஐந்து மாநிலங்கள் சேர்ந்திருந்தன. அதில் வேலை செய்து பெயர் வாங்குவது என்பது அவ்வளவு எளிதல்ல. அவர் மறைவு நமக்கு நஷ்டமாகும். அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும் எங்களுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பேராசிரியர் இரத்தினசாமி அவர்களைப் பற்றியது. அந்தக் காலத்தில் பேராசிரியர்கள், வழக்கறிஞர்கள் என்பவர்களைப் பார்ப்பது மிகவும் கஷ்டம். இப்போதுதான் எங்கு பார்த்தாலும் பேராசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவருடைய இழப்பு நமது கல்வித் துறைக்கு ஒரு இழப்பாகும் என்பதைக் கூறி அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும் வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உறுப்பினராக இருந்து மறைந்த திரு. ராஜு அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவருடன் நான் பழகும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. கட்சி சார்பில்லாமல் எதற்கும் பதில் சொல்லக் கூடியவர். நம் அனைவருடன் நெருங்கிப் பழகியவர். வயது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் எத்தனையோ பேர் 94, 95 வயது வரையில் வாழவில்லையா? அவர் இல்லையே என்ற வருத்தத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களைப்பற்றிக் கூற வேண்டுமென்றால், என்னுடைய கட்சியில் நெருங்கிப் பழகியவர். மேலேயிருந்து வரும்போதே எல்லோரையும் விசாரித்துக்கொண்டே வருவார். எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் கூட, எந்த வித்தியாசமும் கர்வமும் அவருக்கிருந்ததில்லை. யாராக இருந்தாலும் மேல் கீழ், படித்தவர், படிக்காதவர் என்று நினைக்க மாட்டார். திரு. நேசமணியுடன் சேர்ந்து அந்தக் காலத்தில் குமரி மாவட்டப் பிரிவினைப் போராட்டத்தில் தியாகம் செய்தவர். பல போராட்டங்களில் ஈடுபட்டவர். எந்த விதத்திலும் ஆளும் கட்சிக்கு வேகம் வராதபடி சுமுகமாகப் பேசி வாதிக்கும் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்தார். அவர் எந்தவிதப் பலனும் கடைசி வரையில் அடையவேயில்லை. பலர் அடைவார்கள். அவர் அடையவில்லை. அதற்காக அவர் ஆசைப்படவும் இல்லை. அகால மரணம் அவருக்கு நேர்ந்தது. சிலருக்கு நோய் வந்து, படுக்கையில் கிடந்து, உடம்பெல்லாம் ஊசி ஞுத்தி, இவர் போக மாட்டாரா என்று எல்லோரும் சலிப்படைந்து இறப்பார்கள். இவர் அப்படியல்ல. முதல் நாள் போனார். மறு நாள் கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அவருடைய பிள்ளை போய்விட்டது என்ற செய்தி வந்தது. கூட்டம் ஏற்பாடு செய்திருந்த எங்களுக்கு கெல்லாம் மிக மனவேதனை ஏற்பட்டு, ஏன் இந்தக் கூட்டம் போட்டோம் என்று வருத்தமாகிவிட்டது. அவருடைய ஆன்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

டாக்டர் ஏ. ராமசாமி முதலியார் அவர்களுடைய பணிகளில் கடைசியாக அவரை ஸ்ரீரங்கம் கோவில் திருப்பணிக் கமிட்டியில் இலைவராகப் போட்டிருந்தோம். அவரைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு

1977 ஜூலை 8] [திரு ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

நமக்குத் தகுதியே இல்லை. இப்போது அவருடைய மகன் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசும் பேச்சிலிருந்து அவருடைய குடும்பத்தில் எப்படி கல்விப் பயிற்சி இருந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போது இன்னும் அவர் கொஞ்சம் பேச மாட்டாரா என்று நினைக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நல்ல ஆங்கிலப் பேச்சு அவருடையது. சிலர் ஹை ஸ்டைலில் பேசுவார்கள். இவர் என்னைப் போன்றவர்களுக்கெல்லாம் புரியும்படியாக நல்ல முறையில் நமக்கு ஆர்வம் தரத்தக்க வகையில் பேசுவார்கள். ஆங்கிலத்தை மேல் நாட்டிலிருந்து அவர்கள்தான் கொண்டுவந்தார்கள் என்று நினைக்கும்படி பேசுவார்கள். அவர்கள் எந்தப்பதவி வகித்தாலும், அந்த இடத்தில் பிரகாசம் இருந்தது. கடைசியில் ஸ்ரீரங்கம் திருப்பணி கமிட்டியில் இருந்தார்கள். இப்போது அவர்கள் இல்லையே என்று வருத்தமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு அனுதாபம் தெரிவித்துக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

Thiru A. R. DAMODARAN: Hon. Deputy Chairman, Sir, on behalf of the United Party, I rise to express the deep feelings of sorrow of the members of this House, at the unfortunate demise of so many distinguished public men in our country since we met last. Normally, Sir, such a long list of obituary notices would not have come up before this House; but, as you have very rightly pointed out, after a lapse of twenty-one months, it is perhaps inevitable that, on the first occasion when a new Ministry has been sworn in, we should meet and condole the death of so many of our country's great men, amongst whom one of the most distinguished was the late President, Thiru Fakhruddin Ali Ahmed. As my friends both on this side and on the other side, have pointed out, he had a distinguished public career, as a freedom-fighter, a great educationist, a great administrator and what is perhaps of some relevance to some of the States in India Sir, as a Minister in Assam under Mr. Bardolai who was then Chief Minister in early 1937, and later on also as Finance Minister in Assam. Thiru Fakhruddin Ali Ahmed was a strong protagonist of the need for giving adequate financial powers to States so that they may be able to administer their affairs in a better manner. He occupied many distinguished positions in life.

He was a Cabinet Minister in the Government of India and he rose to the highest position of the President of India and one of my ever-lasting regrets will be--and this is my personal opinion--that he was not alive to rescind the ordinance that he had to promulgate declaring the Emergency in our country. He was a great liberal and a great sports man. As my friend, Mr. Swaminathan pointed

[Thiru A. R. Damodaran]

[1977 July 8]

out--both of us being very interested in sports-it is a very rare privilege for people who have devoted themselves to public activity to find for themselves time and leisure to take part in such activities as cricket, golf and tennis. Thiru Fakhruddin Ali Ahmed was a very good player in all these games and I would strongly recommend even to those who are entering public life that a certain degree sports activity is necessary for them to relieve themselves of the tension that political activity normally results in. I wish, Sir, to condole most sincerely his untimely passing away which has left a tremendous void in India's national life.

Dr. Chandra Reddi was a distinguished Advocate and an outstanding Member of the Bar. He was Chief Justice of the Madras High Court, Vice-Chancellor of Annamalai University, a Member of very many Committees including the Rajamannar Committee and a very distinguished scholar. In his passing away, we have lost a very cosmopolitan citizen, because Dr. Chandra Reddi was a member from the Andhra Pradesh but having been born in those years when it was a privilege to be considered a son of South India and not merely the son of a particular linguistic State, Mr. Chandra Reddy was one of the very great cosmopolitans of the past era, the like of whom we are not likely to see in the near future. I wish to express, Sir, my heart-felt feeling of sorrow at his passing away.

[பிற்பகல் 5—00]

Thiru Rathnaswamy was such a great liberal and although he did die at the ripe old age of 92 or 93, one of the great features of his life was that almost till the last his mind was tremendously alert and we have read with great interest his contributions to many journals. I particularly remember how in the Council of States, as a distinguished representative of Tamil Nadu, he put forth the claims of Tamil Nadu in no uncertain manner. One would only wish, Sir, that our representatives in Parliament would follow the example of the great and venerable gentleman who played such a notable part in the debates of the Council of States in those days.

Thiru Ponnappa Nadar was known to us personally and his demise, particularly in the tragic Caravelle accident, came as a great shock to all of us. He was a distinguished Advocate, a very simple and unassuming Leader of the Opposition-Leader of the Congress Party—a very honest and straightforward man. I have worked with him on the Public Accounts Committee and various other

1977 ஜூலை 8]

[Thiru A. R. Damodaran]

Committees constituted by the Legislature. He always gave friendly advice to some of us, younger legislators, who had just then stepped into the Council and I certainly miss him personally. It is a great loss for the district from which he had come and also for our State because he had many more decades of active service which he could have given to the people of this State. It is a great and tragic loss, Sir, and I wish to associate myself with the sentiments expressed by the Leader of the House.

Thiru G. N. Raju was a very plainspoken individual. Although we did not hear him very often in the Legislative Council because of his health, we used to sit out in the verandah and in the lobby and listen to his very blunt and forthright remarks about things in general. We enjoyed his company. Although he was not keeping very good health for some time we are indeed sorry that a distinguished colleague of ours has passed away.

About Dr. Ramaswamy Mudaliar, Sir, I cannot speak anything I can only accept, with a sense of gratitude, the feelings of condolences that have been expressed by the Members of this House. I can only pay a tribute as a son and say that no son could have had a better father.

Thank you, Sir.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : துணைத் தலைவர் அவர்களே இந்த சபையினுடைய முதல்வர் ஆறு பெரியார்களுடைய மறைவைக் குறித்து பிரேரேபித்த இரங்கல் தீர்மானங்களை நான் வேதனையுடன் ஆதரிக்கிறேன். அந்தப் பெரியவர்களுடைய மறைவிற்காக இஸ்லாமிய சமுதாயத்தினுடைய வருத்தத்தை முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பெரியவர்கள் ஆறு பேரும் மறைந்தது இந்த தேசத்திற்கு ஈடு செய்ய முடியாத ஒரு பேரிழப்பு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே குறிப்பிட்டுள்ள பெரியவர்களிலே முதலாவதாக திரு பக்ருதீன் அலி அகமது அவர்களுடைய பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தேசத்திலுள்ள பதவிகளிலெல்லாம் உச்சத்திலுள்ள பதவி, தலையாய பதவி என்று சொல்லக் கூடிய ஜனாதிபதி பதவியை அலங்கரித்த பெருமை அவர்களுக்கு உண்டு. அவர்கள் அந்த உச்சத்தை அடைந்தார்கள் என்றால், மந்திரக் கோலால் திடீரென்று அவர் மேலே சென்றுவிடவில்லை. சிறு பிராயம் முதற்கொண்டு தன்னுடைய சுக போகங்களைத் தியாகம் செய்து, மக்கள் சேவையில் அரும் பணியாற்றி பாடுபட்டு

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

[1977 ஜூலை 8]

இந்த உச்ச நிலையை எட்டினார்கள் என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். அவர்களுடைய தன்னலமற்ற உழைப்பு அவர்களுக்கு அத்தகைய உயர்வைக் கொடுத்தது. அவர்கள் நம் தேசப் பிதாவாக இருந்த மகாத்மா காந்தி அவர்களுடைய அன்பைப் பெரிதும் பெற்றிருந்தார்கள். ஆசிய ஜோதி என்று புகழ் பெற்ற நமது நேருஜியினுடைய அமைச்சரவையில் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்தார்கள். திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களுடைய அமைச்சரவையிலும் அமைச்சராக இருந்தார். அவர்கள் தலைமை அமைச்சராக இருந்த காலத்தில்தான் அவர்கள் ஜனாதிபதியாக ஆனார்கள். அவர்களுக்குப் பல சிறப்புகள் இருந்தாலும், சிலர் ஒரு அம்சத்தில் அவரைப் பற்றிக் குறை சொல்வார்கள். இந்திரா அம்மையார் எது எது சொன்னாலும், அவர் கேட்டார் என்பதுதான் அந்தக் குற்றச் சாட்டு. அவர்களின் கடைசி காலத்திலே எமர்ஜென்சி இருந்தபொழுது, தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்ற அறிவிப்பு வெளியிட்ட பெருமை அவர்களைத்தான் சாரும். அது மட்டுமல்ல, தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டு பிறகு தேர்தல் ஒத்தி வைக்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டபொழுது, ஆணித்தரமாக அதற்கு மறுத்துவிட்டார்கள் என்ற செய்தியையும் பரவலாகப் படிக்கிறோம். அந்தச் செய்தியின் மூலமாக மரணப் படுக்கையிலிருந்த ஜனநாயகத்தை எழுப்பி புத்துயிர் கொடுத்த பெருமை அவர்களைச் சாரும் என்று நான் பெருமிதத்துடன் சொல்ல வேண்டும். அவர்களின் அந்தச் செய்கையின் மூலமாக உலகமே அவரைப் பாராட்டும் அளவுக்கு அவர்கள் உயர்ந்தார்கள். அதே சமயத்தில் ஒன்றிரண்டு நாட்களில் அவர்கள் மறைந்து போனார்கள் என்பதையும் நாம் வேதனையுடன் கவனிக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். கடைசி முறையாக அவர்கள் தமிழகத்திற்கு வந்த சமயம், சிறிது நேரம் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசுகின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அதிக வயதானவர்களாக இருந்தாலும், பேச்சிலே நிதானம் தவறாமல் பேசியதைப் பார்த்தேன். இவ்வளவு உயர்ந்த பதவியில் இருந்தாலும், அவர்கள் அடக்கத்துடன் பேசுவதையும் அன்புடன் பேசுவதையும் பார்த்தேன். அத்தகைய பண்பாளர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தது உண்மையிலேயே நாமெல்லாம் வேதனைப்படக் கூடிய ஒன்று. அவர்களுடைய ஆத்ம சாந்திக்காக எல்லாம் வல்ல இறைவனை நான் பிரார்த்திக்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தத் தமிழகத்தினுடைய கவனன்னராக இருந்து மறைந்த டாக்டர் சந்திரா ரெட்டி அவர்கள். அவர்கள் கவர்னராக இருந்த போது, நானும் அவருடன் பழகியிருக்கிறேன். அதற்கு முன்பு அவர்கள் சென்னை ஹைக்கோர்ட்டிலே நீதிபதியாக இருந்தார்கள். பிறகு அவர்கள் அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்யில் வைஸ்-சான்சலராக இருந்தார்கள். அப்போதுகூட, நான் ஒரு அட்மிஷனுக்காக சிதம்பரத்திற்குச் சென்று அவரிடம் ஒரு கோரிக்கை வைத்தது உண்டு. அப்படி ஒரு உயர்ந்த கல்விமான்,

1977 ஜூலை 8] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

தேசபக்தர் பிரிந்தது உண்மையிலே மிகவும் வேதனைப் படக் கூடிய ஒன்றாகும்.

அடுத்தது, பேராசிரியர் இரத்தினசாமி அவர்கள். அவருடனும் எனக்கு நல்ல தொடர்பு உண்டு. நான் அறிந்த வரைக்கும், கிறித்துவ சமுதாயத்தில் தலைசிறந்த தலைவராக அவர்கள் விளங்கினார்கள். அவர்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தார்கள். சிறந்த பேச்சாளர்; நல்ல பண்பாளர்; மக்களுக்கு அரும்பணி செய்த ஒரு உத்தமர். அவர்கள் பிரிவு வேதனைக்குரிய ஒன்று.

அடுத்து, திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் மறைவு குறித்து இரங்கல் தீர்மானத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அவர் ஒரு தலைசிறந்த தலைவர். மக்களுக்காக நல்ல சேவை செய்தவர். அவருடைய மறைவில் விசித்திரம் என்னவென்றால், விமான விபத்தில் மறைந்து ஒரு பெரிய அதிர்ச்சி கொடுக்கக் கூடிய மறைவாக அமைந்துவிட்டது.

அடுத்தது, என் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்களுடைய தகப்பனர் டாக்டர் ராமசாமி முதலியார் அவர்களுடைய மறைவைப் பற்றியதாகும். அவரிடத்திலே எனக்கு நேரடித் தொடர்பில்லை. ஆனால் டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் இந்த சபையில் சுமார் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் உறுப்பினராக இருந்தார்கள். அப்போது ஒரு பத்தாண்டு காலம் என்னுடன் இருந்தார்கள். என்று நான் நினைக்கிறேன். அவர்கள் இருவரில் யார் பெரியவர், யார் சிறியவர் என்று எனக்குத் தெரியாது. அண்ணனோ, தம்பியோ, பேச்சாளர் என்றால், ஒரு எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு, ‘ஆரடரி’ அதாவது பேச்சுத் திறமை இரண்டு பேருக்கும் இருந்தது. அத்தகைய சிறந்த கல்விமான்களாக அவர்கள் விளங்கினார்கள். இந்தியா பூராவும் பாராட்டக்கூடிய அளவிற்கு, உச்சத்திற்குப் போகக் கூடிய அளவிற்கு சகோதரர்கள் இருவரை அரிதாகத் தான் நாம் காண முடியும் அந்த அரிதான சகோதரத்துவம் உள்ள இரண்டு பேரில் நம் சபையில் ஒருவர் உறுப்பினராக இருந்தார்கள்; ஒருவர் சிறந்த கல்விமானாக இருந்து வைஸ் ராய் கவுன்சிலில் உறுப்பினராக இருந்தார்கள். பல நல்ல சேவைகளைச் செய்தவர்கள். அவர்கள் மறைவு மிகவும் வேதனைக்குரியது.

தீர்மானத்தில் சொல்லப்பட்ட மறைந்த எல்லாப் பெரியவர்களின் குடும்பத்தினர்க்கும் மீண்டும் என்னுடைய ஆழ்ந்த வருத்தத்தை, என்னுடைய இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-10)

[1977 ஜூலை 8]

திரு. சி.வி. ராஜகோபால்.— துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன்னவரால் கொண்டுவரப்பட்ட இரங்கல் தீர்மானங்களின் மீது, மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே கலந்து கொண்டு என்னுடைய இரங்கலை, எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தியாவின் குடியரசுத் தலைவராக விளங்கிய திரு. பக்ருதீன் அலி அகமது அவர்கள் மிகப்பெரிய காடாகவும், ஆராகவும், இயற்கையே சிலநேரங்களில் விரோதமாகத் தாக்கக் கூடிய நிலையில் உள்ள அஸ்ஸாம் மாநிலத்தில் பிறந்து வளர்ந்து, அந்த மாநிலத்திற்கு பெரிய பெருமைகளைத் தேடித் தந்திடும் வகையில் அந்த மாநிலத்தில் மிக உயர்ந்த நிலைமையில் விளங்கி, அந்த மாநிலத்திற்கு உயர்வனைக் கொண்டு வந்த நம்முடைய ஜனாதிபதி அவர்கள் மறைவு நமக்கு மிகப்பெரிய வேதனையைத் தான் தருகின்றது. மிகப் பெரியவர்களுடைய வரலாறு என்று எப்படி சொல்லப்படுகின்றதென்றால், இந்தியாவிற்கு, இந்திய நாட்டு மக்கள் அவர் என்ன செய்தார் என்று இந்தியா கேட்கும், இந்திய மக்களும் கேட்பார்கள். ஆகவே அந்த வரலாற்றைத் தான் முதன்முதல் யாரும் கவனிப்பார்கள். பெரியவர்கள் என்று கருதப்படும் ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கையையும் எண்ணப் பார்த்துப் பார்த்து, அவர்களுடைய வரலாறு, அப்படிப்பட்ட வரலாறுக இருந்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கலாம். அவருடைய வாழ்வு, அவர் படித்த படிப்பு, அவர் உழைத்த உழைப்பு, பெற்ற பலன்கள் அனைத்தையும் இந்திய நாட்டு மக்களுக்கே தந்திருக்கிறார் என்பதை நினைக்கின்றபோது, நர்மெல்லாம் பூரிப்படைய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவருக்கென்று ஒரு சொந்த மார்க்கம் உண்டு. அந்த மார்க்கத்தினை அவரின் பற்றினாரே தவிர, கடைப்பிடித்தாரே தவிர, மற்றவர்கள் இப்படித்தான் நடக்க வேண்டுமென்று என்னைக்குமே சொன்னதில்லை. சாதிபேதமற்ற மிகப் பெரிய சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும்; இந்தியாவிலே ஒற்றுமை, சகோதரத்தன்மை உண்டாக வேண்டும் என்பதற்காக அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் பாடுபட்டார். அவர் மிகப்பெரும் சாது என்று எல்லோருமே சொன்னார்கள். மிக்க சாது தான். அவருக்கென்று சில பிரின்சிபிள்ஸ் உண்டு. அது எப்படிப்பட்டதென்றால், காந்தியன் பிரின்சிபிலாக இருந்திருக்கிறது. அவர் ஒரு பெருந்தகையாளர். அவர் இந்தியாவிற்குச் செய்திருக்கிற காரியங்கள் பலவாகும். துணைத் தலைவரவர்களே, தங்களுக்கே தெரியும், இலட்சணக்கான மக்கள் பிறக்கிறார்கள்; இலட்சக்கணக்கான மக்கள் செத்துக்கொண்டே போகிறார்கள்

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்.— இது எனக்குத் தான் தெரியுமா?

1977 ஜூலை 8]

திரு. சி.வ. ராஜகோபால்.—ஆனால் ஒருசிலர்தான் நிலைத்து விடுகின்றார்கள். அந்தப் பட்டியலில், நிலைக்கக் கூடியவர்களின் பட்டியலில்தான் நம்முடைய திரு. பக்ருதீன் அலி அகமது அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவருடைய உடல்தான் போய்விட்டதே தவிர, அவருடைய எண்ணங்கள், சேவை முறைகள், நடத்திக் காட்டிய நெறிமுறைகள் எல்லாமே அப்படியே இருக்கின்றன என்பதை நாமெல்லாம் மனதார எண்ணுகின்றோம். அவருடைய உடல் மறைவு, ஒரு பொய்யான மறைவு. அவருடைய கருத்துக்கள் எல்லாம் அப்படியே இருக்கின்றன. அவருடைய மறைவு குறித்து அவை முன்னவர் கொண்டுவந்துள்ள தீர்மானத்தில் நானும் சேர்ந்து, என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் அன்றாடம் குடும்பத்திற்கு, குறிப்பாக பேகம் அம்மையார் அவர்களுக்கு ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்து, டாக்டர் சந்திரா ரெட்டி அவர்கள், மிகப்பெரும் பிராபல்யம் வாய்ந்தவராக, வெளியில் எல்லாம் பேசக்கூடிய அளவிற்கு விளங்கியவர். ஒரு துல்லியமான அறிவு படைத்தவர் என்று பேசிக்கொள்கிறார்களே, அந்த அறிவு மற்றவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக சட்டத்தின் வாயிலாக, புதிய சட்டத்திருத்தங்களின் மூலமாகத் தந்திருக்கிறார்கள். சட்ட அமைச்சர் கூட இங்கே இருக்கிறார். அவருக்குக் கூடத் தெரியும். அவர் அண்ணாவிடம் ஒரு முறை பேசிக்கொண்டிருந்த போது, அவரைப்பற்றி நான் காது கொடுத்து அதனைக் கேட்டிருக்கிறேன். அத்தகைய மதிப்பிற்குரியவராக, பெருமைக்குரியவராக விளங்கியவர் அவர்.

பேராசிரியர் இரத்தினசாமி அவர்கள் அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்யில் இருந்திருக்கிறார். அவரைப்பற்றிச் சொல்கிறபோது மிக அமைதியான உருவம் படைத்தவர், அவர் பல காரியங்களை நாட்டிற்குச் செய்திருக்கிறார். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அவரைப்பற்றி அடிக்கடி சொல்வார்கள். ராஜ்ய சபாவில் அவர் இருந்த போது, “இன்னும் அதிகப் பலன் தரத்தக்க வகையில் உங்களுடைய வேலைகள் இருக்கும் என்று நினைத்தேன். ஆனால் கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கிறது. இன்னும் செம்தால் நன்றாக இருக்கும்” என்று வேடிக்கையாக—“இது போதாது, நாட்டிற்குச் செய்து போதாது, இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதலாகச் செய்ய வேண்டும்” என்பதை விவேகமாகவும், அவருக்கே உரிய பாணியில் சூசகமாகவும் சொன்ன போது நான் கேட்டிருக்கிறேன். அப்படிப் பேராற்றல் படைத்தவராக விளங்கியவர்; சுதந்திரா கட்சியில் இருந்தார். அப்படிப்பட்ட பெருந்தகையாளராக இந்த ஞாலத்தில் இருந்தார். அவருடைய மறைவு மிகப் பெரிய மறைவாகும். அவருடைய மறைவிற்காகவும் என்னுடைய இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள். மிகச் சாதாரணமான எளிமையான தோற்றம் என்கிறோமே, அந்தத் தோற்றம் அவருக்கு உண்டு. அவரை நான் பார்த்திருக்கிறேன். லேசாகச் சிரிப்பார். புன்முறுவல் என்கிற சிரிப்பு

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

[1977 ஜூலை 8]

முகம் மட்டும் எப்போதும் ஒரேமாதிரியாக இருக்கும். அவர் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஆற்றியிருக்கிற காரியங்கள் எவ்வளவோ பெரிய காரியங்கள். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அவர் மிகச் சாதாரணமானவர் ; அடக்கம், ஒழுக்கம் மிக்கவர். அப்படிப் பட்டவர்களெல்லாம் எங்களை விட்டுப் போய்விட்டார்கள் என்று மிகவும் வேதனையோடு, வருத்தத்தோடு, மனமாரத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை, சட்ட மன்றத்தில் வீற்றிருக்கிறோரே அவருடைய மகன், அவருக்கு அவையின் சார்பிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. ஜி. என். ராஜ் அவர்கள், நான் மிகப் பெருமையாக மதிக்கின்ற சுய மரியாதைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். ஜாதி பேதமற்ற சமுதாயம் மட்டுமல்லாமல், சுய மரியாதைக் கருத்துக்களையும் பட்டி தொட்டிகளிலெல்லாம் இவருக்கு முன்னாலே, என்னுடைய நண்பர்களான திரு. அழகிரிசாமி, திரு. எஸ். வி. லிங்கம் போன்ற பழம் பெரும் தலைவர்கள் பரப்பியிருக்கின்றார்கள். அதே போன்று தருமபுரி, சேலம், கோயமுத்தூர் பகுதிகளில் உள்ள கிராமங்களில் வாழும் மக்களின் மூடப் பழக்கங்களை ஒழிப்பதற்கு கோபி ராஜ் அவர்கள் பாடுபட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட முட்டாள்தனமான, மூடத்தனமான பழக்கவழக்கங்களை ஒழிப்பதற்கு 30, 35 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே பிரச்சாரம் செய்து, சுய மரியாதை இயக்கத்தின் கருத்துக்களை இந்தநாட்டிற்கு வழங்கிய மிகப் பெரிய பெருந்தகை திரு. ஜி. என். ராஜ் அவர்கள். இந்த அவையிலே இருக்கிறபோதுகூட மிகக் கண்ணியமாக இருப்பார். அவரிடமிருந்து சிரிப்புதான் வரும். எதற்கும் சிரிப்பாரேயொழிய, மற்றவர்களுடைய மனம் புண்படும்படி என்றுமே பேசியதில்லை. பெரும்பாலும் இங்கேயே இருப்பார். வெளியில் நாங்கள் அமர்ந்திருக்கும் போது, எங்கள் மத்தியில் வந்து அமருவார். அவர் அடிக்கடி டி. சாப்பிடுவார். எனவே எங்களையும் டி. சாப்பிடுங்கள் என்று வற்புறுத்துவார். அதுவே அழகாக இருக்கும். என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களும், மற்றவர்களும் அமர்ந்து கொண்டிருக்கும்போது எங்கள் மத்தியில் வெகு அழகாகச் சிரித்துக்கொண்டிருப்பார். அந்தப் பழைய பந்தா, குரல் எல்லாம் இறக்கும்வரை அப்படியே இருந்தது. அவருடைய மறைவு சுய மரியாதை இயக்கக் கருத்துக்களைப் பின்பற்றுவோருக்கு மிக்க வேதனையைத் தருகிறது என்று கூறிக் கொண்டு என்னுடைய ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும் அனுதாபத்தையும் அந்தக் குடும்பத்தாருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆற்காடு இராமசாமி முதலியார் அவர்களைப் பற்றி இந்தியாவில் அறியாதவர்களே கிடையாது. அவர் பேசுகின்ற ஆங்கிலத்தைப் பார்த்துப்பார்த்து சென்னையிலே இருப்பவர்கள், 30, 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே, அதே போன்று ஆங்கிலம் பேசிப் பழக்க கற்றுக்கொண்டார்கள். இராஜரத்தினம் பிள்ளை அவர்கள் ஓர் ஊரில் நாயன்ம் வாசித்துவிட்டு, மற்றொரு

1977 ஜூலை 8]

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] -

ஊருக்குச் சென்றவுடன், அந்த ஊரிலுள்ள சங்கீதம் தெரிந்தவர்கள் எல்லாம் தங்கள் குழை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, அவர் டா. திரி வாசிக்க முற்படுவார்கள். டி. என். ஆர். வாசிப்பதுபோல் நாமும் வாசிக்க வேண்டுமென்று எல்லாரும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்கள். அந்த முறையில், டாக்டர் ஏ. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதைப் பார்த்துவிட்டு, அப்படிப்பட்ட ஆங்கிலத்தை நாமும் பேச வேண்டுமென்று பலர் விரும்பினார்கள். பேராசிரியர் அண்ணா அவர்களிடம் அவர் மிக வேடிக்கையாகப் பேசுவார். அவருடைய கூட்டங்களுக்கு நாங்கள் செல்வது வழக்கம். சென்னை ஓய். எம். ஐ. ஏ. அல்லது வேறு ஒரு இடம் என்று நினைக்கிறேன்—அங்கு டாக்டர் ஏ. ஆர். முதலியார் அவர்கள் பேசிய கூட்டத்திற்கு ஒரு முறை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள். 30, 35 ஆண்டுகளுக்கு முன் இது நடந்தது. அப்போது டாக்டர் இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் வேடிக்கையாக, “அண்ணாதுரை, உனக்குத் தலைவனாக நான் ஒரு காலத்தில் இருந்தேன்;” இப்போது தலைவன் நீ எனக்கு என்று மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்கிறேன்” என்று ஆங்கிலத்தில் சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 5-20)

இந்தியாவிலே யுத்தத்திற்குப் பிறகு பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டது. 40 கோடி மக்களுக்கு உண்ண உணவில்லாமலும், உடுக்க உடை கிடைக்காமலும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. இந்திய நாட்டுமக்களுக்கு உண்ண உணவும் உடையும் கிடைக்கச் செய்ய, அவரை டெல்லியிலே பணியில் அமர்த்தினார்கள். அவர்கீழ் 4,000 பேர் வேலை செய்தார்கள். உணவுத் துறையிலே. அவர் பிரேசில் நாட்டிலிருந்து அரிசி வரவழைத்து, பிடி அரிசி 9 அணு 9½ அணுவிற்கு இந்தியா பூராவும் விற்க ஏற்பாடு செய்தார். ஸ்டேன் டர்ட் கிளாட் என்று 8 அணு, 8½ அணுவிற்குக் கிடைக்க வழி செய்தார். துணிப்பஞ்சத்தையும், சோற்றுப்பஞ்சத்தையும் போக்கிய பெருமை டாக்டர் இராமசாமி முதலியார் அவர்களைச் சார்ந்ததாகும். யூ. என். ஓ.—ஐக்கிய நாட்டுப் சபை இருக்கிறதே, அதை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று எண்ணிய நேரத்தில், இவர் இதற்கு ஆவன செய்திருக்கிறார். He was the founder of the U.N.O.- அது மட்டுமல்ல. அங்கே இந்தியாவின் பெருமைகளை முதன்முதலாகச் சொல்லிய பெருமை, நம் முடைய குரலை எழுப்பிய பெருமை அவருக்குத்தான். அரசியலில் அவர் வேடிக்கையாக ஈடுபட்டிருந்தபோது, பூந்தமல்லி சாலையிலுள்ள அவருடைய சகோதரர் டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்களின் இல்லத்திற்கு அவரைச் சந்திக்க அண்ணா அவர்கள் சென்றார்கள். அவர்கள் இருவரும் இரட்டையர்களாக இருந்த போது, 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நாங்கள் போயிருந்தோம். அப்போது மிக வேடிக்கையாக,

[திரு சி. வி. இராஜகோபால்]

[1977 ஜூலை 8]

“Annadura, I am more concerned with Industries than politics” என்று சொன்னார். அரசியலில் அவ்வளவு ஈடுபட்டு எடுத்துக் கொண்டபிறகு, ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டார். பேரறிஞர். அண்ணா வீடம் “I am fully concerned with Industry, not in politics” என்று சொன்னார். அப்போது அண்ணாதுரை அவர்கள், “இப்படியெல்லாம் ஆகக் கூடாது; நீங்கள் எங்களுடைய வழிகாட்டியாக இருந்துவிட்டு, அரசியல் உலகத்திற்கு வழிகாட்டிவிட்டு, அரசியலை இந்தியாவிடமிருந்து கட்டிவிட்டு, எங்கள் அரசியல் கண்களை யெல்லாம் விழிக்க வைத்துவிட்டு, நீங்கள் ஒதுங்கிவிடுகிறீர்களே? நீங்கள் தொழிலதிபர் ஆகிவிட்டு, எங்களை அரசியலில் தள்ளிவிடுவது அவ்வளவு முறையல்ல” என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அவர்கள், “நான் செய்ய வேண்டிய அளவுக்குச் செய்துவிட்டேன்; அதற்குப் பிறகு தான் தொழில் துறையில் இறங்கினேன்” என்று கூறினார்கள். எதற்காக இறங்கச் சொல்கிறேன் என்றால், அவர் எந்தத் துறைக்குச் சென்றாலும், அந்தத் துறை மேன்மேலும் பெருமைக்குரியதாகிவிடுகிறது. அவர் பொறுப்பேற்கும் துறை அந்த அளவுக்கு வளருகிறதென்பதைக் கூறுகிறேனெய்யாழிய டாக்டர் ஏ. ஆர். முதலியார் அவர்களுக்குப் பெருமை வரவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. டாக்டர் முதலியார் அவர்களை நாம் என்றும் மறக்க முடியாதென்று கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய ஆழ்ந்த துக்கத்தை, வேதனையை எங்கள் கட்சியின் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவருடைய மகன் இங்கே வீற்றிருக்கிறாரே, அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் அவருடைய குடும்பத்தாருக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அந்தக் குடும்பத்தை என்றென்றும் மறவோம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு அமைகிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி பட்டையாச்சி: தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆளும் கட்சியினரால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த இரங்கல் தீர்மானத்தை நான் வேதனையோடு ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

இதே மன்றத்தில் அங்கத்தினராக இருந்த திரு. ராஜு அவர்கள், பேரவை அங்கத்தினராக இருந்த திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், இந்திய நாட்டின் ஜனாதிபதியாக இருந்த திரு. பக்ருதீன் அவர்கள், பேராசிரியர் இரத்தினசாமி அவர்கள், டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள், டாக்டர் சந்திரா ரெட்டியார் அவர்கள்—இவர்கள் எல்லாம் மறைந்ததைக் குறித்து, நமது நண்பர்கள் அவர்களுடைய நொண்டுகளையும், சேவைகளையும், திறமைகளையும், அறிவையும், அவர்கள் இருந்த பதவிப் பெருமைகளைப் பற்றியும், சரித்திரத்தில் இடம் தரக்கூடிய வகையிலே இந்த நாட்டுக்கு அவர்கள் சிறந்த தொண்டைச் செய்து மறைந்தார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். நானும் அதைத் திரும்பக் கூறாமல், குறிப்பாக டாக்டர் இராமசாமி முதலியார் அவர்கள்

1977 ஜூலை 8] [திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி பட்டையாச்சி]

பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்கிறேன். அவர் சிறந்த பேச்சாளர். பெரும் பதவிகளையெல்லாம் வகித்தவர். இந்த நாட்டிலுள்ள தொழில் வளத்திற்குத் தன்னை முழுவதும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர். இந்த நாட்டிலுள்ள பெரும் தொழில்களுக்கு, குறிப்பாகத் தமிழகத்திலே உள்ள பெரிய தொழில்களுக்கு அவருடைய முயற்சிதான் காரணம். அவர்கள் கடல் வாணிபம் செய்தார்கள். கப்பல் போக்கு வரத்துப் பணிகளையெல்லாம், வெளி நாடுகளின் தொடர்பு கொண்டு, அவர்களது ஒத்துழைப்புப் பெற்றுச் செய்தார்கள். இந்த நாட்டிலே பெருமைக்குரிய செயல்களையெல்லாம் செய்து வைத்திருக்கிறார்களென்பது நம் அனைவருக்கும் தெரியும். அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்த நாட்டிலே செய்த சேவை, சரித்திரத்திலே இடம் பெற்றிருக்கிறது. இன்றைக்கு, நம் நண்பர்களெல்லாம், எந்த அளவுக்கு அவர்கள் பெருமைக்குரியவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள்; எவ்வளவு பெரிய பொறுப்புக்களிலெல்லாம் இருந்து சேவை செய்திருக்கிறார்கள்; எந்த அளவுக்குத் தன்னலம் இல்லாமல் இந்த நாட்டுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் நிரந்தரமான அறிய பெரிய சேவையைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் சொல்லும்போது, ரொம்பவும் மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. அதே சமயத்தில் அவர்கள் மறைந்தது வருத்தத்தைத் தருகிறது என்பதனைத் தெரிவித்து, நானும் என்னுடைய அழ்ந்த அனுதாபத்தையும் வருத்தத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-30).

திரு ஆர். சக்தி மோகன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, அவையின் முன், முன்னவர் அவர்கள் வைத்துள்ள இரங்கல் தீர்மானங்களின்மீது இந்திய தேசிய பார்வார்ட் பிளாக் சார்பிலே நானும் என்னுடைய அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பிடத்தக்க மாபெரும் தலைவர்கள் 6 பேர்களுடைய மறைவு குறித்து இரங்கல் தீர்மானம் இந்த அவை முன் வந்திருக்கிறது. அந்த ஆறு பெரியவர்கள் பற்றி, சற்றுமுன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் இந்திய அரசியலிலும், சமுதாயத் துறையிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும் கிட்டத்தட்ட 50 அல்லது 60 வருடங்கள் பின்னிப் பிணைந்து பங்கு பெற்றவர்கள். அவர்களைப் பற்றியெல்லாம் விரிவாக விளக்குவதற்கு நேரம் காணாது. அந்த அளவுக்கு ஆற்றலும் போதாது.

குறிப்பாக, நமது ஜனாதிபதி திரு பக்ருதீன் அலி அகமது அவர்களின் வாழ்க்கை, அவர்கள் இந்த நாட்டிற்குச் செய்திருக்கிற சேவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் நீண்ட சரித்திரப் பின்னணி அமைந்திருக்கிறது. காந்திய அடிப்படையில் அவருடைய வாழ்க்கை

[1977 ஜூலை 6]

[திரு. ஆர். சக்திமோகன்]

அமைந்திருந்தாலும், எப்படியும் தேசியத்திற்கு புரட்சிப் போக்கை காட்டவேண்டுமென்று அவர்கள் பாடுபட்டார்கள். குறிப்பாக, இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தின் தலைசிறந்த வீரர்களில், முன்னணியில் நின்றவர்களாவார்கள். அவர்கள் அகால மரணம் அடைந்தது, இந்த நாட்டுக்கு மட்டுமல்லாமல், குறிப்பாக தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கும், இந்திய இனம் அனைத்திற்கும் ஈடு செய்ய முடியாததாகும். அவர் மரியாதைக்குரிய இந்திய நாட்டின் குடியரசுத் தலைவராகி, வாழ்நாளில் கிடைத்தற்கரிய பெருமையைப் பெற்றார்கள். அந்தப் பதவியில் அவர் பூரணமாக இருந்து, இன்னும் பல சீரிய சேவைகளைச் செய்ய இயலாமல் போய் விட்டது. மரியாதைக்குரிய இந்தியராகவும், கண்ணியமிக்க முசல்மானாகவும் வாழ்ந்த அவருடைய மறைவுக்கு இந்திய தேசிய பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பேராசிரியர் இரத்தினசாமி அவர்களைப்பற்றி எனக்குக் கொஞ்சம் நன்கு தெரியுமென்ற முறையில் பெருமைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் கிட்டத்தட்ட ஒரு வருடம் அவருடைய ஆங்கிலத் தலையங்கங்களைத் தமிழ்ப்படுத்துகின்ற பணியினைப் புரிந்துள்ளேன். அவர் அரிஸ்டாட்டில் போன்ற அரசியல் மேதைகளின் தத்துவங்களை மக்களுக்குப் புரிகின்ற வகையில் வெளியிடும் ஆற்றல் மிக்கவர். அவருடைய ஆங்கிலத்தைத் தமிழ்ப்படுத்துவது மிகக் கடினம். அந்தச் சேவையை மதுரையில் ஒரு வருடம் ஆற்றியதன் மூலம், அவருடைய மொழிப்பாங்கு, எழுதும் ஆற்றல், எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தை மக்களுக்கு எளிதாகச் சொல்லும் திறன் இத்தலையையும் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. அவருடைய மறைவு உண்மையிலேயே என்னை வேதனைப்படுத்திய ஒன்றாகும். அவர்கள் பண்பு மிக்கவர்கள். அடக்கமாக இருந்தார்கள். அவர் மிகப் பெரிய மேதை என்பதற்கு அடையாளமாக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். உலகில் எந்தப் புத்தகம் வெளிவருகிறதோ அதன் முதல் பிரதி அவருக்குத் தான் வரும். உலகிலேயே மிக அதிகமான புத்தகங்களைப் படித்த சிலரில் ஒருவர் என்ற புகழ் மிக்கவர் அவர். மிக்க அனுபவம் பெற்ற ராஜாஜி அவர்களே, அவருடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு, சுதந்திராக் கட்சி நடத்தக்கூடிய அளவுக்குத் திறமை பெற்றிருந்தார்கள். அனைவரும் அவருடைய சிறப்பை அறிந்திருந்தார்கள். அன்னருடைய இழப்புக்கு நாடு மிக மிக வருந்துகிறது. நானும் இந்திய தேசிய பார்வார்ட் பிளாக் சார்பில் என்னுடைய அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு ஜி. என். ராஜு அவர்கள் இந்த அவையிலே 3 அல்லது 4 ஆண்டுக்காலம் உறுப்பினராக இருந்தவர்கள். ஒரேயொரு தடவைதான் பேசிஞர் என்று நினைக்கிறேன். அது கன்னிப் பேச்சாக இருந்தாலும், முற்றி முதிர்ந்த பேச்சாக இருந்தது. 15 நிமிடங்கள்தான் பேசிஞர்கள். பெரிய புரட்சியே ஏற்

1977 ஜூலை 8]

[திரு. ஆர். சக்திமோகன்]

படுத்தியது போன்று இருந்தது. சுயமரியாதை இயக்கத்தில் பங்கு கொண்டது முதல் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சியில் செய்த சேவை வரை வெளியிட்டதுடன், அவருடைய புரட்சிகரமான கருத்துக்களையும் வெளியிட்டார்கள். ஒரு தரம்தான் பேசினார். அதற்குப் பிறகு அவருடைய பேச்சைக் கேட்கின்ற வாய்ப்பில்லை. அவர் நம்மை விட்டு மறைந்து விட்டார். அவருடைய ஆன்மா சாந்தியடைய ஆண்டவனை வேண்டுகிறேன். அன்னாரின் மறைவுக்கும் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் சந்திரா ரெட்டியார் அவர்களைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் கூறினார்கள். சட்டத்துறையிலும், நிர்வாகத் துறையிலும் அவர் இந்த நாட்டுக்கு ஆற்றியுள்ள பங்கு மிகப் பெரியது. அவரை இந்த நாடு இழந்து வருந்துகிறது. அவரது இழப்புக்கு நானும் இந்திய தேசிய பார்வார்ட் பிளாக் சார்பில் அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாமெல்லாம் நினைத்து நினைத்து வேதனைப்படுவதோடு மட்டுமல்ல, வருத்தத்திற்குரியது மாமேதை டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் அவர்களின் மறைவாகும். அவருடைய அறிவாற்றலையும், அவர் இந்த நாட்டுக்குச் செய்திருக்கிற சேவைகளையும்--குறிப்பாக கல்வித் துறைக்கும், பொருளாதாரத் துறைக்கும் செய்திருக்கிற சேவைகளைப் பற்றி விரிவாக எடுத்துக் கூற நேரம் காணாது. சான்பிரான்சிஸ்கோவில் நடந்த ஐ.நா. சபையின் முதல் மாநாட்டிற்கு இந்தியாவின் பிரதிநிதியாக அவர் ஒரு முறை சென்றார். அந்தச் சமயத்தில் நேதாஜி சுபாஷ் பாபு அவர்கள் இரங்குவனில் கூட்டிய பிரஸ்கான்பிரன்சில், "அரசியலில் அதிகப்பற்றில்லாத டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் இந்தியாவின் பிரதிநிதியாகச் செல்லுகின்றாரே, அவர் அங்கு இந்தியத் தேவைகளைச் சரியாகப் பிரதிபலிப்பாரா?" என்று நிருபர்கள் கேட்டார்கள். அந்தச் சமயத்தில் நாங்களும் நேதாஜி சுபாஷ் பாபுவுடன் இருந்தோம். அப்போது நேதாஜி அவர்கள் சொன்னார்கள்--அவருக்கும் டாக்டர் இராமசாமி முதலியார் அவர்களுக்கும் முன்பு என்ன தொடர்பு இருந்ததென்று தெரியாது--"அரசியலில் அதிக ஈடுபாடு இல்லாதவராக இருந்தாலும் தேசப் பற்று மிக்கவர். Pucca Patriot; அவர் நிச்சயமாக "Voice of India"--இந்தியாவின் குரலைப் பிரதிபலிப்பார்; இந்தப் பணிக்கு மிகமிகத் தகுதியானவர்; கொஞ்சம் பொறுத்திருந்து பாருங்கள்" என்று சொன்னார். நேதாஜி சுபாஷ் பாபு திரு. ஏ. ஆர். முதலியாரவர்களின் திறனைப் பற்றி பல விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் அவர்களோடு நெருங்கிப் பழகும் பாக்கியம் எனக்குக் கிட்டவில்லை. அவர் சகோதரர் டாக்டர் ஏ. லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் காலமான அன்று நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் முதலானவர்களுடன் அவர் வீட்டிற்குச் சென்றிருந்த

[திரு. ஆர். சக்திமோகன்]

[1977 ஜூலை 8]

போதுபுறக்கையில் இருந்த டாக்டர் இராமசாமி முதலியார் அவர்களைப் பார்த்தோம். அப்போது அவர்கள், “நானும் என் சகோதரரும் நன்றாகப் பிறந்தோம்; ஒன்றாக இருந்தோம்; அவன் மந்திக்கொண்டு விட்டான்” என்று வேதனையுடன் சொன்னார்கள். அதன் பிறகு அவரைப் பார்க்க முடியவில்லை. அவர் இறந்து விட்டாரென்று கேள்விப்பட்டவுடன் மனம் உடைந்து போய்விட்டேன். அவர் பண்புடையவர்; மிகப் பெரிய தேச பக்தர். அவருடைய மறைவு இந்திய தேசியத் திற்குப் பெரிய நஷ்டம். அவரது மறைவுக்கு இந்திய தேசிய பார்வார்ட் பிளாக் சார்பில் என்னுடைய அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எளிமையானவர்; அடக்க திற்கு அவரை அடையாளமாகக் காட்டலாம். மிகப் பெரிய அறிவாளி. வாதத் திறமையுள்ளவர். சட்டமன்றத்திலே அவர் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தை மிக விளக்கமாகவும், வேகமாகவும் வாதித்தாலும் கூட, அதிலே ஆவேசம் இருக்கும். ஆனால் எந்தவிதமான ஆபாசமும் இருக்காது. எதையும் நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்வார்கள். அவர் எல்லோரிடமும் தனிப்பட்ட மரியாதையைப் பெற்றவராக இருந்தார். கர்ரவல் விமான விபத்தில் இறந்தார் என்ற செய்தியைக் கேட்டவுடனே நான் மிகமிக அதிர்ச்சியுற்றேன். அவர் விமானத்தில் ஏறி பிரயாணம் செய்தது ஒரு தடவைதான் என்று கருதுகிறேன். அதுவே அவருக்கு முடிவானதாகி விட்டது. அவர் விமான விபத்திலே மறைந்துவிட்டார் என்ற செய்தியைப் பற்றிக் கேட்டவுடன் சந்தேகப்பட்டு பத்திரிகை நிறுவனங்களிலும், செய்தி நிறுவனங்களிலும் கேட்டறிந்து நிச்சயம் என்று தெரிந்தபின்னர் நான் அடைந்த வேதனையை இந்த அவையிலே சொல்லி முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாஞ்சில் நாட்டை தமிழகத்தோடு சேர்த்து வைக்க மாண்புமிகு துணைத் தலைவரோடு ஒன்றாக இணைந்து பாடுபட்டவர்கள் அவர்கள். அந்த ஒரு ரையும் நாம் இழந்துவிட்டோம். ஆண்டவனுடைய அழைப்பை யாரும் எதிர்க்க முடியாது என்ற அடிப்படையிலே அவர் ஆன்மா சாந்தியடைய நானும், இந்திய தேசிய பார்வார்ட் பிளாக் சார்பிலே என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் :—இந்தியக்

யரசுத் தலைவர் திரு. பக்ருதின் அலி அகமது அவர்கள் 1905 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 11-ந்தேதி டில்லியில் பிறந்து கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்தில் பாரிஸ்டர்-அட்-லா பட்டம் பெற்று இந்தியா திரும்பி பஞ்சாப் உயர் நீதி மன்றத்தில் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றினார். சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெரும் பங்கு கொண்டு நமது நாட்டிற்குத் தொண்டாற்றியவர். அவை முன்னவர் அவர்கள் கூறியதுபோல் தேசிய ஒருமைப்பாட்டில் அதிக நாட்டம் உடையவர். அவர் மத்திய அமைச்சரவையில் பல பொறுப்புக்கள் வகித்து நமது நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு

1977 ஜூலை 8] [மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

அரும்பாடுபட்டவர். இந்திய மாநிலங்களிலேயே கடைத்தரமாக இருக்கிற ஒரு மாநிலத்தில் தோன்றிய ஒரு அரசியல் வாதியாக இருந்து இந்தியாவிலேயே தலைசிறந்த ஒரு பதவியைப் பெற்று சரித்திர நாயகரில் ஒரு தலைவராக ஆகிவிட்டார். 1974 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 24 ஆம் நாள் ஐந்தாவது குடியரசுத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று நல்ல பல பணிகளைப் புரிந்தவர். இந்திய சமுதாய ஒற்றுமைக்கு அவரது சேவை மிகவும் இன்றியமையாது தேவைப்படுகின்ற சமயத்தில் அவர் நம்மிடமிருந்து பிரிந்துவிட்டார். உத்தமமான காந்தியவாதி என்ற முறையில் தத்துவ ரீதியாகவும் அவரது தலைமை தேவைப்பட்டது.

அவர் கடைசியாக தமிழ்நாடு வந்தபோது, மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்திலே ஒரு உரை ஆற்றினார். அந்த உரையிலே இந்திய மொழிகள் வேறுபட்டாலும் கூட, வேறுபட்ட மொழிகள் படைத்திருக்கின்ற இலக்கியங்களிலே ஒரு உயி ரோட்டம் இருக்கிறது என்பதை உறுதிப்படுத்தி தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு தமிழ் இலக்கியமோ, இந்தியாவிலுள்ள வேறு எந்த மொழி இலக்கியமோ எதிரானது அல்ல என்பதை நிலைநாட்டி நிகழ்த்திய மிக நீண்ட சொற்பொழிவு இந்திய இலக்கியங்களிலே நிலைபெறத்தக்க ஒரு இலக்கியமாகும். அது ஒரு சாதாரண உரை என்று சொல்லத்தக்கது அல்ல. அத்தகைய சொற்பொழிவை நான் படித்தபோது, ஒரு தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலன் என்ற முறையில் அது வரையில் இருந்த மதிப்பை மேலும் உயர்த்தக்கூடிய அளவுக்கு அவருடைய உரை இருந்தது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த இரங்கலை அவையுடன் சேர்ந்து நானும் அவருடைய குடும்பத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-40.)

திரு. பி. சந்திரா ரெட்டி அவர்கள் ஆந்திரப் பிரதேசம் மற்றும் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக பணியாற்றியவர். 1964 நவம்பர் 24 முதல் 1965 பிப்ரவரி 7 ஆம் நாள் வரையும், 1965 ஆகஸ்டு 13 முதல் 1965 செப்டம்பர் 18 வரையும், பிறகு 1966 ஜனவரி 4-ந் தேதி முதல் ஜூன் 27-ந் தேதி வரையிலும் தமிழகத்தின் தற்காலிக ஆளுநராக பொறுப்பேற்று பணியாற்றியவர். இவர் 1963-ல் ஆந்திரப் பிரதேசத்திலும் ஒரு மாத காலத்திற்கு ஆளுநராகப் பணியாற்றியவர். சட்ட மன்றங்களின் கூட்டுக்கூட்டத்தில் அவர் இரு முறை உரையாற்றினார்.

கடைசியாக நான் அவரை சந்தித்தது மாநில சுய ஆட்சிப் பற்றி தமிழக அரசு நியமித்த ஒரு குழுவிலே அவர் உறுப்பினராக இருந்த நிலையில்தான். அவர் எழுப்பிய வினாக்களையும் அதற்கு என்னிடமிருந்து பெற்ற விடைகளையும் வைத்து இந்தியா

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவர்] [1977 ஜூலை 8]

ஒரு உன்னதமான, உண்மையான, புனிதமான சமஷ்டியாக இருக்க வேண்டுமென்பதிலே அவரும் சிறந்த அக்கறை காட்டினார் என்பது புலனாயிற்று. அவர்களும் சேர்ந்து தயாரித்துக் கொடுத்த அறிக்கையில் அவருடைய எண்ணங்களும் கைவண்ணங்களும் கலந்திருப்பதை நாம் இன்றுகூட காணமுடிகிறது.

1885 ஆம் ஆண்டு சென்னையில் பிறந்த திரு. எம். இரத்தினசாமி அவர்கள் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் பாரிஸ்டர்-அட்-லா பட்டம் பெற்றவர். நீதிக் கட்சியின் உறுப்பினரான இவர் 1921 முதல் 1925 வரை தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவையின் உறுப்பினராகவும், 1925-26ல் இம் மேலவையின் தலைவராகவும் இருந்து சிறப்பான பணியை இம் மன்றத்தில் ஆற்றியவர். 1927-ல் மத்திய சட்ட சபையிலும் 1962 முதல் 1968 வரை மாநிலங்கள் அவையிலும் உறுப்பினராக இவர் இருந்தார்.

கல்வித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் பச்சையப்பன் கல்லூரி முதல்வராக 1921 முதல் 1927 வரையிலும் தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வு ஆணைக் குழு உறுப்பினராக 1930 முதல் 1942 வரையும், அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தராக 1942 முதல் 1948 வரையும் விளங்கினார். திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போன்று, திரு. ராஜாஜி அவரிடம் வைத்திருந்த பெரு மதிப்பே, நானும் அவரை மதிப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தது. வேறு வகையிலே நான் அவரிடம் பழகுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாதவனாக இருந்தேன். அவர் எழுதிய நூல்கள் சிலவற்றைப் படித்திருக்கிறேன். அதிலே குறிப்பாக அரசியலைப் பற்றி வெளியிட்டிருக்கின்ற பல நூல்களைப் படித்து அதன் மூலம் கூட நமது நாடு எப்படி அமையவேண்டும் என்று அறிந்தேன். அது பற்றிய விளக்கங்களையும் பெற்றேன். தனிப்பட்ட முறையில் திரு. ராஜாஜி அவர்கள் பலமுறை என்னிடம் பேசுகிறபோது எல்லாம் அவரைப் பற்றிப் பேசுவார். அவரிடம் அவர் வைத்திருந்த மதிப்பு எவ்வளவு பெரியது என்பதும், அவர் எவ்வளவு பெரிய பேரறிஞர் என்பதும் நமக்குத் தெரிகிறது. இதை இந்த அவைக்கு நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் 1952-லும் 1954-லும் திருவிதாங்கூர் கொச்சி சட்டப் பேரவை உறுப்பினராக இருந்தார். 1962 முதல் 1976 வரை தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவையில் உறுப்பினராக விளங்கியவர். 1967 முதல் 1971 வரை பேரவை எதிர்க்கட்சித் தலைவராக விளங்கி பாராளுமன்ற நடைமுறைகளுக்கு இணங்கவும் ஜனநாயக வழியிலும் செயல்பட்டு ஒரு முன் உதாரணமாகத் திகழ்ந்தார்.

தெற்கெல்லை திருவிதாங்கூர் கொச்சி ராஜ்ஜியங்களிலிருந்து தமிழ் பகுதிகளை சென்னை மாநிலத்தில் இணைக்கும் போராட்டத்திலும் தேவிகுளம் - பீர்மேடு போராட்டத்திலும் பங்கு

1977 ஜூலை 8] [மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவர்]

கொண்டவர். அந்தப் போராட்டத்தின்போது இளமைப் பருவத்திலிருந்து அவரோடு பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அந்த காலத்திலே கேரள ராஜ்யத்தில் சிறையில் அடைபடுவது என்றால் அதற்கு மிகுந்த துணிவு தேவைப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட துணிவுள்ளவர்களாக இளைஞர்களாக இருந்த, இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற நண்பர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்களும், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் காட்டிய வீரமும் துணிவும், அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கிய எனக்கே பெரும் ஆர்வத்தையும், ஊக்கத்தையும் தரக்கூடியதாக இருந்தது. திருவிதாங்கூர் பகுதியிலிருந்து தமிழ் பகுதிகள் தமிழ் நாட்டோடு சேர்ந்து விட்டாலும்கூட, கடைகோடியில் இருக்கின்ற காரணத்தால், தொழில் துறையிலேயும் வேறு பல துறைகளிலேயும் முன்னேறுவதற்கு பல அரசுகள் மாறி மாறி வந்தாலும், அதற்கு இன்னும் கைகொடுத்து ஊக்குவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் புதிதாக வந்துள்ள அரசைப் பயன்படுத்தி, தனது மாவட்டத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு வழிகாண வேண்டிய நேரத்தில் அவர் மறைந்து விட்டது அந்த மாவட்ட மக்களுக்கு ஒரு தனி இழப்பு ஆகும். திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக வந்தார் என்று நான் பத்திரிகையில் படித்தபோது அவருடைய வாரிசாக—திரு. பொன்னப்ப நாடார் பேரவையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தார்—திரு. சங்கரலிங்கம் இருப்பது வேறு இடமாக, மேலவையாக இருந்தாலும்கூட—பார்லிமெண்ட் துறையிலே வருவதற்கு அந்த மாவட்டமே அவரை அனுப்பி இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து நான் ஓரளவுக்கு ஆறுதல் அடைகிறேன். நல்ல தேசபக்தரான திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களை இழந்துவிட்டது இந்தத் தமிழகம்.

திரு. ஜி. என். இராஜா அவர்கள் 1972 முதல் இவ்வவையில் உறுப்பினராக இருந்தவர். சுயமரியாதை இயக்கத்தில் பங்கு கொண்ட இவர், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலும் விலைவாசி உயர்வுப் போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டு சிறை சென்றவர். அவர் அமைதியும் அடக்க சபாவமும் நிறைந்தவர்.

நான் அவைத் தலைமையில் இருந்தபோதுதான் என்று நினைக்கிறேன், அவர் இங்கே ஒரு முறை பேசினார். அவரை உட்காரவைக்கவும் முடியவில்லை—ஏனென்றால் அவர் திறந்த மனதோடு பேசினார்—அந்தப் பேச்சைக் கேட்டு மணி அடிக் கவும் மனம் இல்லாமல் நான் தயங்கினேன். அவர் சொல்கின்ற கருத்துக்களை, வார்த்தைகளை மாற்றிச் சொன்னால் போதும் என்று எண்ணுவோமே ஒழிய கருத்துக்களைச் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. உண்மைகளைச் சொல்கின்றவர் அவர். அந்தப் பேச்சு என்னுடைய காதுகளில் இன்னும் ரீங்காரித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அத்தகைய பெரியவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தது ஓர் பேரிழப்பாகும்.

டாக்டர் ஏ. இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் 1920-26-ல் இம்மேலவையில் உறுப்பினராக இருந்தார். அவர் மாநிலங்கள்

[மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவர்] [1977 ஜூலை 8]

அவையில் 1930 லும் மத்திய சட்ட சபையில் 1931 முதல் 1934 வரையும் உறுப்பினராகத் திகழ்ந்தார். சென்னை மாநகராட்சி மேயராக 1928 முதல் 1930 வரையில் இருந்தார். அவர்தான் சென்னை மாநகராட்சியின் முதல் மேயராக வந்தவர் என்பது சரித்திரத்தில் அவருக்குரிய சிறப்புக்குரிய ஒரு இடமாகும். மேயர் பதவி வருகிற அந்தத் தருணத்தில் அவர் அங்கு தலைவராக இருந்தார். தொழில் துறையிலும் நிர்வாகம் மற்றும் கல்வித் துறையிலும் அவர் ஆற்றிய பணிகள் என்றும் மறக்க முடியாதவையாகும். ஆங்கிலத்தில் சிறந்த பேச்சாளராகிய அவர் இந்தியாவின் பிரதிநிதியாக பல தடவை அகில உலக அரங்குகளில் பணியாற்றி நமது நாட்டின் பெருமையை உயர்த்தியவர்.

இன்றைக்குச் சரியாக 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, டெல்லி சட்ட சபைக்கு அவர் சென்னை நகரத் தொகுதியில் போட்டியிட்டார். அப்போது என்னுடைய பெரும் தலைவராகவும், வழிகாட்டியாகவும் எனக்கு ஊக்கம் ஊட்டக்கூடியவராகவும் இருந்த, நாவலர் திரு. சத்தியமூர்த்தி அவர்களுக்கும், முதலியார் அவர்களுக்கும் தான் போட்டி ஏற்பட்டது. அந்தக்காலத்தில் இரண்டு பேரும் ஆங்கிலத்தில் போட்டி போட்டுக்கொண்டு நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுகளைக் கேட்பதற்கு பட்டதாரிகள் எல்லாம் பறந்து பறந்து அவர்கள் கூட்டங்களுக்குச் சென்றது இன்றும் எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது.

ஆங்கிலோ இந்தியன் சங்கத்தில் இருவரையும் ஒரு மேடையிலேயே பேசவைக்கவேண்டும் என்று அழைத்துப் பேசவைத்தார்கள். அப்போது அவர்கள் பேச்சைக் கேட்டேன். ஆங்கிலப் புலமை காரணமாக நான் கவர்ச்சி அடைந்தேன் என்று சொல்வதற்கில்லை. எப்படியோ ஆங்கிலப் புலமை பெற்றவர்கள் எல்லாம் அவர் பேச்சைக்கேட்டு கவர்ச்சி அடைந்ததைப் பார்த்து, இந்த ஏழைத் தமிழன் மனம் இப்படித்தான் எண்ணியது—‘இரண்டு பேருமே டெல்லிக்குப் போகலாமே, எவ்வளவு பெருமையாக இருக்கும் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு’ என்று எண்ணினேன். ஆனால் ஒருவர் தான் போகமுடியும் என்று விதி இருந்ததால் ஒருவரைத் தான் அனுப்பமுடியும். அத்தகைய சிறந்த நாவலராக அவர் திகழ்ந்தார். தமிழர் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதை விரும்பாதவர்கள்கூட அவர் ஆங்கிலத்திலே பேசி பெருமை தேடித் தருவதைப் பார்க்க, விதிக்கு விலக்காகக்கூட அனுமதிக்கலாம் என்ற அளவுக்கு அவர்கள் நாவன்மை ஆங்கிலத்தில் பெற்றிருந்தார்கள். அவருடைய வாரிசாக பார்லிமெண்டு துறையில் பண்போடும், அடக்கத்தோடும் நூல் இழை பிசகாமல் இந்த அவையிலிருந்து உரையாற்றும் ஆற்றல் படைத்த அவருடைய மகன் நம்முடைய அவையில் இருப்பது நமக்கெல்லாம் ஒரு ஆறுதல் ஆகும். இங்கே அவரது மறைவால் இந்திய நாடு, குறிப்பாக தமிழகம் ஒரு தலை சிறந்த மேதையை இழந்துவிட்டது.

1977 சூலை 8] [மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவர்]

மறைந்த பெரியார்களை இழந்து அயருற்றிருக்கும் அவர்களது குடும்பத்தினருக்கு நமது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவர்களது மறைவிற்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில் உறுப்பினர்கள் இரண்டு நிமிடம் மவுனமாக எழுந்து நிற்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

அவையினர் இரண்டு நிமிடங்கள் மவுனமாக எழுந்து நின்றனர். தீர்மானங்கள் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மறைந்த பெரியவர்களுக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில் இந்த அவை இத்துடன் ஒத்தி வைக்கப்பட்டு நாளே பிற்பகல் 4 மணிக்கு மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(5. 46)

4. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and other papers.

* 1. Address by the Governor of Tamil Nadu to both Houses of the Tamil Nadu Legislature assembled together on 7th July 1977.

* Circulated to all M.L.Cs on 7-7-1977.